

Iesus ergo ante **Ca. xij.:**
sex dies pasche etc. hic manifesta-
tur verbū vt sacrificatiū. hec at-
sificatio triplex ē. Est enī i ppa-
tōis ad sificatiōez q in verbo sifi-
citate q in passioe q p sanguiez
sificat q ido in tres ptes diuidi-
tur. ppatōia eū in hoc capitulo
q in seqnti determinatur. verbū
autē sificas a deo q i to capi. p
ponit. Sificatiō autē p passioez
a deo octauo vsq; ad vicēsimū
serati describit. ppatōia autē
ad sificatiōez sūt duoz modorū
quedā enī prepat per modū in-
structōis q quedā p modū signi-
ficatiōis sacramentalis. De hijs er-
go q prepat p modū instructō-
nis agitur in hoc ca. xij. De hijs
autē que prepat per modū sifi-
catis sacramentalis agit in xij.
capi. **Ca** autē q prepat p modū
instructōis omnia instruūt de sifi-
catis pante ad sificatiōez pas-
sionis q hec hnt tres differēcias
pmo enī inducūt spectācia ad
familiaes hoc ē iudeos. secūdo in-
ducūt spectācia ad sificatiōez
gētiliū ibi: Erāt autē gētiles qui-
dā: ter. o autē inducūt ea q fa-
ciūt ad hoc q inexcusabiles sint
qui se ex ista doctrīa ad sificatiō-
nē nō ppauerūt ibi: Cū autē tā-
ta signa fecisset: **P**rima hāz pā-
um diuidit in duo penes duo q
b? prepat ad fidē paciētis q pas-
siois scz. prepat ei ex cena lazari

cū eo cui? comestioe vtz eē mira-
culū pbat q ex solēni occasu tu-
be introducētis cū in iherlīm hoc
tāgitur ibi: Cognouit ergo tur-
ba multa. **A**d huc autē pōr pars
diuidit in tres ptes. **I**n qz pma
ppatiō remēciū ad fidē sificatiō-
nis describit a uenēcia tēpis q
locū. **I**n secūda a uenēcia cenā
eius qd factū est in cena ministē-
riū. **I**n tēcia at prepat ab instru-
ctōe murmuratiū tra effusioem
vngēt. secūda incipit ibi: fecerūt
ergo ei cenā. tēcia ibi: dic ēgo vn?
ex discipul suis q: pmo dic tria
tps scz q locū q causā aduēt? ex q
b? maxie aliquē uenēbat ppa-
ri. tps qdē dicit: ihs ergo an sex
dies pasche: hoc ē deca luna mē-
sis aplis hoc ē in sabbato an ta-
mos palmarū qn sic legit **Exodi-**
xij. pceptū est vt agnū ymolād?
a grege sepat? inferret i domos
eorū q p sanguinē agni erant sifi-
cādi **Exo. xij.** Decia die mens b?
tollet vnusquisq; agnū p famili-
as q domos suas. **E**x cōuenēcia
ergo hui? tēpis mouebat ad p-
patiōem sificatiōnis. qn etiā i ve-
teri testamento agnū sificas ad
sificatiōes afferebat **Gen. ij.** Die
autē septia cōpleuit de? op? suū
qd fecerat q reiecit ab om opere
qd patiarat q ideo etiā sex dies i
opere recreatiōis sumpsit datus
ad preparatiōem vt septimo sifi-
ficar? hoc ē die ueneris seqnta p?

sabbatū palmarū hoc est añ palmas ideo etiā post iter suū p̄feciū sexta hora sedit super fontē **Joh. iij.** qz sex dieb? p̄parauit nostrā ablucōez et tunc fonte nos lauit sanguis sui. hoc ē ergo qd̄ dicit. **Ihs** ergo añ sex dies pasche: h̄ est sollemnitatis paschalis q̄ fuit luna decima q̄rta ad vesp̄eram et hoc fuit in quinta feria ad noctē (venit bethaniā) in domū obediencie tanq̄ in castra abduct? agnus vt ex ipso loco sciretur illud **Phil. ij.** q̄ factus ē obediens p̄ri vsqz ad mortē et in nullo c̄trari? nec mortem passus ē quā nō ex obediēcia p̄ris elegit. vñ etiā alij dixit **Matth. xix.** Si vis ad vitā ingredi serua mādata. qz nemo sanguie xpi sanctificat nisi q̄ mādata obseruat. Sic ergo etiā ex loco p̄parat ad sc̄ficacōem sicut et xps ad mortē deuenit p̄ obediēciā (vbi fuerat lazari? mortu? quē suscitauit ihs) in quo signatur q̄ sanguis viuificatū? est quē erat futurus et h̄ ē t̄cū i q̄ ex fco illo ad futurā p̄parabat sc̄ficacōez **Eze. xxxvij.** Ecce ego aperiam tumulos vr̄os et ego adducam vos de tumulis vr̄is domus isrl̄. (Feceitqz ei cenā ibi) inducit h̄ p̄paracōem a cena et factis in cena et iō in duo diuidit. Facta autē i cena distribuuntur p̄ tria scz factū marthe. factum lazari. et factum maie. Dicit ergo: fecerunt at̄ ei cenam:

amicū deuotissimū. cena autē vltima refectio ē diei et ideo h̄ac fecerūt in memoriā iā in primo pasuri dñi q̄ cena refectioē signat in delicijs sac̄mētū dñi qd̄ quinto die ab illo datur? erat in cenam **Apoc. iij.** Ecce ego sto ad ostiū et pulso si quis aperuerit michi intrabo et cenabo cū eo et ipse mecum. debz em̄ homo de suis virtutibus p̄mo pare dño refectioem in corde añq̄ gustet cenam dñi in sac̄mēto **Gen. xliij.** Introduc viros domum et occide victimas et instrue cōuiuū qz mecum comesturi sūt in meridie. hoc ē in plene caritatis et veritatis feruore. leui q̄dē dño p̄auit cōuiuū magnū **Mar. xiiij.** P̄mo autē le profus p̄auit prandū h̄ nūc isti cenam p̄pauerunt. p̄mū est in ouerfioe p̄ccōrum. secūdum ē deuocōe penitēciū. terciū est in sc̄ditate obediēciū et laudat etiā hic istoz trium hospitalitas h̄m sensū moralē q̄ taz laute dñm cū sua familia excepūt **Hebreoz. xiiij.** hospitalitatē nolite obliuisci p̄hanc em̄ placuerūt q̄dam āgelis hospicio receptis sic abrahāz **Gen. xvij.** et **Loth. xix.** Sic ego patz qz ex ipa cena preparat ad sue cene sc̄ficacōez (et martha ministrabat) p̄ quā actiua vita designatur q̄ in cena fructificāte ministrat. qz p̄ ministeriū vtutis i actiua vita homo ad cenā sc̄ctaz

ppatur. ps. Labores manuum tuarum quia manducabis etc. Luce. x. martha satagebat circa frequens ministerium. Heb. vi. non est iniuste datus ut obliuiscat operis vestri et dilectionis quam ostendistis in nomine eius. quia ministrastis sanctis et ministrastis. Cupimus autem unumquemque vestrum ostendere eandem sollicitudinem ad executionem spiritus usque in finem. ad utendum est autem quod mulier clari generis et diues non ministrastis pro se ipsa nisi caro affectu hoc faceret et magnam ex inde expectaret sanctificationem. Lazarus vero erat unus ex discipulis (ut ait eo) ut ex hoc quod pro resurrectione sua publice abibus sumeretur non fantastica sua resurrectione esse probaretur et ex hoc exemplo scirent omnes christum esse mortuorum uiuificantem pro corpore suorum quod in cena erat exhibitum. sic dicit Ioh. vi. Qui manducat me et ipse uiuit propter me. hinc est quod marci quod iussit puella dare manducare (maia ergo) que statim protendit et septem libras (accepit libras ungentium) libra autem pondus est duarum marcarum. ungentium autem erat odoriferum et lemitium. odoriferum autem propter species. lemitium autem propter pinguedinem et penetratiuum propter calorem et vaporatiuum in omnem domum propter spiritualitatem et gratiam siue placens propter odoris suauitatem. Primum autem refertur ad virtutum odorem. ii. Cor. ii. christi bonus odor sumus deo. Deum

dum refertur ad orationis deuotionem ps. Sicut adipe et pinguedine repletur anima mea et labijs exultationis laudabit os meum. Tertium autem refertur ad caritatem. Cant. viii. Lampades eius lampades ignis atque flammarum. Quartum vero ad intellectum spirituale comparat ex quo homo ad omnes bona fama diffundit. Cant. p. Fragrantia unguenti optimi (nardi) nardus ut dicit Ysidorus frutex est humilis et calida que folia habet acuta in spicas superius porrecta et spice ille magis sunt odorifere et sicut caritatis christi humilitatem quam pro nobis est passus. Cant. p. Cum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suum. coram summo eius rege nardus humilis caritatis odorem fudit ut ille odore suauitatis omnibus pro quibus passus est benediceret. Gen. viii. Odoratus est dominus odorem suauitatis et benedixit eis. Ite. xxvii. Ecce odor filii mei quem benedixit dominus (pistic) grecum est et latine sonat fidelis quia nullo uicio fuit admixtum sed omnia lemitia erant que ad effectum eius sunt excepta. Eccl. xxxviii. Unguentum unguentum officium suauitatis (procioli) quod toto quod habere potuit operati. Math. xii. dedit omnia sua et contempnit eam (et unxit pedes ihesu) quod pedes eius a dyabolo eximerent. Lu. vii. stans retro secus pedes domini lacrimis cepit rigare pedes eius

et capillis capitis sui tergebat.
Abae. iij. Egredietur dyabolus? an
 pedes eius et de hoc **Lu. vii.** a nob
 multa sunt notata. pedes autem las
 fatos et lesos in via unxit per me
 bris ceteris et primo (et exersit ca
 pillis suis): quoniam illi erant molliores
 ad tergendum et ideo ut ornatum
 nature auertat in deuocione gratie.
Adhuc autem ut ea que fluunt a
 mente tanquam capilli a capite desig
 naret esse rectorum in obsequium
 dei et redemptoris nostri et redemptoris
 nostre **Cant. iij.** Vulnerasti cor
 meum soror mea sponsa in v. o. t.
 et in v. c. col. t. hoc est caritate affe
 cisti me propter simplicitatem oculo
 rum me contemplantiu et propter sim
 plicitatem tuarum cogitationum que in
 me continue diriguntur hoc enim modo
 deuocionis extergit a pedibus christi
 quicquid in eis lassitudinis et tar
 ditatis est quibus ad nos aliquando tar
 dat venire. **Obicitur** autem hic de
 straritate aliorum euangelistarum
Matth. xxvi. dicitur quod post biduum
 pascha fuit quando maria dominum unxit
 et non ante sex dies pasche. simili
 ter **Mar. xiiij.** Qui permittit huic
 facto quod erat pascha et asina per
 biduum. **Ad hoc** autem dicendum quod per
 certo sic factus est ut hic dicitur. Sed
 alij euangeliste narrant istud factum
 per recapitulacionem ponentes in secu
 da cena quod factum est in prima et hoc si
 gnaturus **Mar. xiiij.** quod dicitur sic. cum
 esset bethanie in domo symonis le

prophi et recubens venit mulier huius
 alabastri unguenti nardi spicati per
 cornu et fracto alabastro effudit su
 per caput eius recubentis. **Costat**
 autem quod vltima cena fuit in iherosolymis
 et ideo per recapitulacionem est dictum
 ab alijs. **Adhuc** autem obicitur quod
 alij tres euangeliste concorditer di
 cunt quod ipsa unguentum effudit su
 per caput eius recubentis. hic autem
 dicitur quod effudit super pedes. **Ad hoc**
 autem dicitur **Aug.** quod vtrumque factum
 est hoc primo effudit supra pedes sic
 hic dicitur. effudit autem quoadam per
 tem quia pedes magis indiguerunt
 et postea residuam partem effu
 dit super caput ipsius? ut per totum cor
 pus distillaret per signas quod unguen
 tum gratie sanguis eius in totum cor
 pus mysticum esset descendit. **Ps.**
Dicitur unguentum in capite quod de
 scendit in barbam barbam aaron.
 hoc est in apostolos qui christo capiti
 adherent. et descendit in oram vesti
 menti eius? hoc est in quoslibet etiam
 inferiores de vestimento christi quod est
 ecclesia. **(Et domus impleta est ex**
odore unguenti) quod signat odorem
 sanctitatis christi implese ecclesiam ad
 quem odorem omnes festinant **Canti.**
p. **Currem?** in odore unguentorum
 tuorum. hoc ergo fuit facta eorum quo
 rum quodlibet instruit aliquid de
 cena futura corporis christi que est cena
 perfectae sanctificationis **(Dixit ergo**
vnus?) hic incipit instructio facta
 que est ad sanctificationem preparatoria ex

hijis que respondet dominus? murmurati de effusione ungenti. **Di**uiditur autem in tria. primo enim tangit murmuracionem secundo murmuracionis secundum malicia descriptionem. tertio huius mulieris factum commendatur: dicit ergo unus: qui malicia erat imitatus ab omnibus aliis exceptus (ex discipulis eius) solo numero non merito. **1^a Cor. xi.** piculum in falsis fratribus? (**iudas**) falso nomine quod iudas confitetur interpretatur Titum profitetur se nosse deum factis autem negat **Joh. vi.** unus ex vobis dyabolus? (schariothis) hoc est talis vilis cuius qui interpretatur memoria mortis. quia mortem domini continue meditabatur. **Et** hoc est quod sequitur (qui erat eum traditur?) et ex hoc ipso fructu credi firmiter propositum pro tanto sanguis recuperaret quod pro tanto ungenti sibi perditum reputavit unum odor ungenti qui aliis erat in vita isti fuit in morte. **1^a Cor. ii.** christi bonus odor? odor homo in bono. **1^a Cor. ii.** sal. si aliis quod odor mortis in morte. aliis autem odor vite in vita. **Est** autem obiectio quia **Matth. xxvi.** et **Marc. xiiij.** dicitur. **Videtes** autem discipuli indignati sunt dicentes ut quid perditio hoc ergo non solus iste murmuravit ad hoc dicendum sicut dicit **Aug.** quod in veritate solus iudas ex intentione istam murmuracionem incepit. alii autem ignorantes causam ex simplicitate confiteruntur et ideo nominat iste solum iudam alii autem factum

et non intentionem facti considerantes dicitur quod omnes alii murmuraverunt et hoc est (quare hoc ungentum non venit) ecce murmuracionem et duo dicit Conqueritur enim perditio eius quod corpori domini ex pietate est impensum et ne hoc notetur ab hiis qui circumstantibus allegat misericordiam in pauperes. **Dimile** aliquid faciunt qui omne quod per devocione impenditur deo in oracione vel contemplacione dicit esse perditum: dicentes nos semper debet intendere utilitatibus proximorum et hoc est quare hoc ungentum non venditur **Matth. xxvi.** Potuit enim istud vendi multo et dari pauperibus? (**trecentis** denariis) **Marc. xiiij.** plus quam trecentis denariis. sed non determinatur quanti plus venditur et scriptura de minutis non curat. **Decima** autem tricetorum denariorum est tricentis denariis et quia vidit se tractum sibi esse precium ungenti recuperavit in precio domini quod perditum reputavit in ungento. unum **Marc. xiiij.** ut quid perditio ista ungenti facta est (et non datus est egenis) hoc dicit ut se per hoc iustificaret coram hominibus? quia dominus dixerat **Luc. xi.** quod super date elemosinam et omnia munda sunt vobis **Thob. iij.** Si multum tibi fuerit abun. tribue si parum tibi liberum. impartiri stude pro. vi. manum suam aperuit inopia et palmas suas extendit ad pauperes ex hiis credebatur

qđ subtrahendum erat corpi xpi et
 bandū esset egenis nō attendens
 qđ dicit **Rō. xiiij.** Reddite ego o
 mibus debita **Math. xxij.** Reddi
 te que sūt cesaris cesari. vñ et ma
 licia ipsi? detegit euangelista di
 cens (dixit autē hoc) scz iudas
 (nō) hac intēcoe (qz de egenis p
 tinebat ad euz) **Sz** obiact ymo
 ptinebat qz bursari? dñi erat et
 ideo ex officio pauperib? solitus
 erat dare **Jo. xiiij.** Putabāt apli
 qđ iniungerz ei dñs qđ aliqd da
 ret egenis euz dicerz domin? qđ
 facis fac dā? **Sed** ad hoc dicit
 qđ est ptinēcia ex officio et hō mō
 bene ptinebat ad euz et ptinēcia
 ex cura affectuosa et sic nō pertine
 bat ad eum. qz nō curabat de mi
 seria egenoz **Tren. iij.** Filia po
 puli mei crudelis qđ struco in de
 serto qui etiā de ppijs ouis non
 curat. hō sub p̄textu pauperz fura
 bat et dixit se pauperib? erogasse
 et hoc est qđ sequit (**Sed** qz fur
 erat) qui semp voluit clā furari et
 sic etiā de p̄cio vngētū voluit sub
 trahere. vñ autē habuit subtrahē
 di facultatē subdit (et hēbat) ex
 officio sibi p̄curacionis iniuncto
 (loculos) hoc est bursas (et ea
 q̄) ab amicis fidelib? (mittebā
 tur) dño in solacia sūptiuuz (por
 tabat) cum dño vel portabat vt
 dicit glō. hoc est asportabat et fu
 rabat **Joh. x.** Fur nō venit n̄ vt
 fures et mactet et p̄dat. **Ysa. iij.**

Vos depasti estis vineā meam
 et rapina pauperis in domo vestra
Ose. vij. Fur igressus ē spoliās
 latrunculus foris. Quāti putas
 sunt in ecclesia factum iude debe
 stantes et tamen continue iude
 maliciam exercentes. habentes
 em facultates ecclē ex iniūcto of
 ficio loculos xpi hnt et ea que vel
 dño cultui vel pauperib? erogae
 deberēt pprio retinere q̄stui non
 reuerent **Luc. xix.** et **Math. xxv.**
Tollis vbi nō posuisti et me. vñ
 se. **Gen. xxxi.** Tulit iacob onem
 substantiā pris nr̄i et de illius fa
 cultatib? dicit? fact? est inclit?
 hec est vox querulanciū pauperz
 de p̄latis ecclāz **Eph. iij.** qui fu
 rabat iaz nō fures ma. a. la. ma.
 s. qđ hoc ē vt habeat vñ tribuat
 paciēti necitatez. **Sz** obiactur hō
 qđ videtur hoc qđ cum dñs sciret
 iudaz eē furem nō debuit ei locu
 los commisisse qz ex hō sibi dedit pec
 candi facultatē et faciēdi damnū
 sibi et pauperib? **A**dhuc autē q̄re
 nō corripuit eum cū sc̄r̄z talē **A**d
 huc autē quare nō pdidit eū cū
 latitacio intētū vrgeret dānum
Ad hec et similia dicēdum qđ do
 min? de t̄palib? semp nos mino
 rem curam habere docuit et iō cō
 temptibiliores ad curā tēpalem
 ponere docuit sic patet **Actu. vi.**
 vbi petr? posuit alios ad p̄curā
 duz viduas ministerio q̄tidiāo
 tēporalium de se autē dixit. **Nos**

autem ministerio verbi et orationi
instantes erimus. Ad aliud di-
cendum quod quando commissi sunt ei
loculi fur non erat. sed iustus sed
presentem iusticiam et ideo post
ea facultatem habens factus est
fur. In quo nos docuit quod in electio-
nibus sufficiat nobis presentem iu-
sticiam attendere. quia de futu-
ris qualis quis erit non possumus
scire. Ad aliud dicendum quod ideo
non corripuit quia non scivit ut
homo sed ut deus docens nos nul-
lum debere corrumpere de hijs que
non nisi ut deus scimus. Ad aliud
dicendum quod prodere non debuit
ea que tamen ut deus scivit. unde glo-
sa. Nonuit furem sed non perdit do-
cens tolerare maliciam. Adhuc autem
ulterius queritur cum dominus
miserit discipulos dicens nichil
tuleritis in via. Luc. nono. qualiter
ipse habuit secum loculos. quia
ipse videtur debuisse confirmari
se exemplo quod docuit verbo.
Adhuc autem quia dixit Matth.
sexto. Nolite solliciti esse dicentes
quid manducabimus? aut quid bi-
bemus? Adhuc autem nolite sol-
liciti esse in crastinum. Ad hec omnia
iam satis alibi est responsum. sed
hic dicendum quod non prohibuit
secum portare nisi in prima missione
quando misit ad iudeos apud quos
semper fuit reposita decima pau-
perum ad quam recipiebantur.
quando autem ad alios misit et

quando iam exosi fuerit hominibus?
dedit autoritatem portandi locu-
los. Luce vicefimo secundo. Ad ali-
ud dicendum quod loculos portare
voluit ne discipuli cogerentur es-
se solliciti sollicitudine suffocata
te verbum dei. unde glossa super illud
Matth. quinto. Cui angelus ministra-
bant loculos habebat in sumptus
pauperum condescendens in-
firmis. (Dicit ergo iherosolymus) Hic
ponitur facti huius commendatio
et per hoc proditoris suboculta-
am mormio et habet duo scilicet
commendationem facti circa seip-
sum et eruditionem eius quod in
pauperes debet fieri. De primo
dicit. (Sine illam) in officio pie-
tatis quod fecit contra me et non di-
cit simite ut sit unum de permit-
tendis. sed potius de conceden-
dis et commendandis. sed hoc di-
cit propter fremitum discipulo-
rum qui fremebant in eam. Mar-
ca. xiiij. (ut in die sepulture mee
seruet illud) Sed quomodo est serua-
tum quod iam erat effusum. Ad hoc
dicunt quidam quod partem suavit
quam iudas vendere voluit et de illa
parte in die sepulture ungeri do-
minicium corpus proposuit et hoc
nichil est quod tunc sicut legitur Ma-
th. xxvij. et marc. xvi. Noua aro-
mata cum sanctis alijs mulieribus emittit
ut veniens ungeret iherosolymum. Ideo di-
cendum est quod suavitum dicitur quod non
est perditum. perditum autem iudas

putauit quod est ex pietate in corpore
 christi effusum. **C**onsequenter dicit (ut fuit)
 non perdat opus quod fecit (in die se-
 pulchre mee) quia tunc unguentum est
 si feritas iudeorum permitteret et ideo
 sic in sepultura mortuum non est
 perditum unguentum sed seruatum. quia
 significat eos delibutos unguen-
 to glorie resurrecturos. ideo sua-
 tum est quod unguentum in me quia gloria
 in qua resurgam designat. et quod sic
 erudit ad fidem non est perditum
 sed seruatum et sic est sensus: **D**imitte
 illam ut seruet: non perdat: in die
 sepulture mee: in qua die suam
 habebit significacionem. **vñ** Mar-
 xiiij. **P**reuenit ei ungeri corpus
 meum in sepultura hoc est ego quod
 dicit in huius figuram **Gen. i.** **J**o-
 seph precepit seruis suis medicis
 ut aromatibus adirent preterea et de
 cura pauperum subiunxit **Math. xiiij.**
Hoc oportuit facere et illa non
 omittere (pauperes enim semper ha-
 betis vobiscum) **Deut. xv.** **N**on dee-
 runt pauperes in terra habitacio-
 nis vestre et iniungit hic punctionem
 pauperum. **vñ** **Mar. xiiij.** addit
 cum volueritis potestis illi beneficia
 facere (me autem non semper habebi-
 tis) **hinc** punctionem corporalem licet sic
 dicit **Math. vi.** **V**obiscum sum
 usque ad consumacionem seculi **hinc** punctionem
 aeternitatis et gratiam gubernacionis
 et ideo michi impensum non repute-
 tis perditum **Joh. xvi.** **M**odicum et
 iam non videbitis me et iterum modi

cum et videbitis me quia vado ad pa-
 trem. similiter respondit herodi qui
 reuerti cum interficere **Luc. xiiij.** dicit
 te vulpi illi. ecce demonia eiicio et
 sanitates perfico hodie et cras et ter-
 cio die consumor. vult enim perditorem
 innotescere quod presciat mortem et ho-
 ram mortis et quod non sit in potesta-
 te perditoris eum tradere nisi quam-
 do elegerit et per hoc cognoscat eum
 esse deum et respiscat a malicia. **C**o-
 gnouit ergo turba multa. **H**ic
 ponit instructio ad sanguinis sui
 sacrificacionem per seculum percessionis quam in
 iherosolimam est honorifice deducit. **D**ivi-
 dit autem hec pars in duas partes. in
 quarum prima tangitur conuentus tur-
 be propter miraculum factum in secun-
 da autem tangitur percessio turbe cum
 laude deducetis eum ibi: et crastinum
 autem turba multa: prima subdivi-
 ditur in duo in quorum primo tangi-
 tur turba cum ammiracione congregacione
 in secunda inde excitata sacerdo-
 tum maligna machinacione. **I**n pri-
 mo horum tangitur quatuor scilicet cogi-
 tacione turbas et quod de iudeis qui sig-
 petunt fuit turba. quantitas tur-
 be et signum quod maxime mirabantur
 dicit ergo: **C**ognouit ergo: per-
 famiam publicam: turba multa
 que ex tota terra propter festum
 pasche celebrandum conuenerat (quia
 illic) hoc est bethanie (est). **Ysa.**
ij. **F**luent ad eum omnes gentes et
 ibunt populi multi et dicent **V**eni-
 te ascendant ad montem domini

et ad domum dei iacob et docebit
nos vias suas et ambulabimus
in semitis eius. **Ysaie** sexagesimo
Ambulabunt gentes in lumine
tuo et reges in splendore ortus
tui (et veniebant non propter ihe-
sum tuum sed ut lazarus videret
quem dominus suscitavit a mor-
tuis) et sic suscitantem et suscita-
tum videre desiderabant. hoc est
enim maximum miraculorum quod
putrefactum et fetidum resuscita-
uit. **Isti** enim curiositate ducti fu-
erunt sed non fuit mala illa curi-
ositas ex qua ad fidem induci po-
tuerunt. **Iohannis** sexto. Multi
crediderunt in eum quia videbant
signa super hijs qui infirma-
bantur. (Cogitauerunt ergo prin-
cipes sacerdotum) in quibus re-
sidebat autoritas excitati ad per-
sequendum ex concursu turbe con-
fluentis (ut et lazarus interfice-
rent) sed ut dicit **Augustinus**.
Stulta fuit cogitatio quia pote-
rat resuscitare interfectum quem
prius resuscitavit fetidum et pu-
trefactum. **Ysaie** xix. Stulti prin-
cipes thaneos sapientes consilia
pharaonis dederunt consilium in-
sapiens. **prima Corinthios**. p. Perda-
sapienciam sapientum et pruden-
ciam prudentium reprobabo. **Ysaie**
xxx. Ve filij desertores ut face-
retis consilium et non ex me et or-
diremini telam et non per spiritum

meum (quod multi propter ipsum abi-
bant) ad illum (ex iudeis) **prima**
Corinthios. primo. **Iudei** signa pe-
tunt (et crediderunt in ihesum.)
conuicti signo maximo et indu-
cti ad fidem. **Luce** sexto. Omnis
turba querebat eum tangere quod
virtus de illo exibat et sanabat
omnes. **Iheremie** xxxi. Ecce ego
adducam eos de terra aquilonis
et congregabo vos ab extremis
terre inter quos erunt cecus et clau-
dus pregnans et pariens simul
cetus magnus reuertencium. **h**
ergo modo multi veniebant. **Mar-**
ci sexto. Erant autem multi eun-
um et redeuncium ita ut nec spaci-
um manducandi haberent. (**In**
crastinum autem turba multa)
Hic tangit erudicionem ex pro-
cessione. Et diuiditur hec pars in
quinque partes. **In** quarum prima
dicit qualiter turba obviam cri-
sto honorifice processit. **In** secun-
da ostenditur qualiter ihesus cum
eis iherusalem rediit. **In** tertia qua-
liter discipuli in hoc verificatam
scripturam post passionem et re-
surrectionem cognouerunt. **In**
quarta qualiter deuoti de turba
propter suscitacionem lazari veri-
tati testimonium perhibuerunt.
In quinta qualiter in deuoti cum
phariseis de hoc scandalisati fu-
erunt. **In** prima harum quatuor
dicitur scilicet qua intencio turbe

ad diem festū venerūt que de cri-
sto audierūt q̄liter ei obuiā p̄ces-
serūt et quid in laude eius decan-
tauerūt. dic̄ ergo In crastinū au-
tem: q̄d eāt dies dn̄ica palmarū
ante q̄nq; dies festi pasche. Ge-
nesis .xxx. R̄ndebit m̄ibi cras iu-
sticia. De talib; obuiatibus xp̄o
dz. ij. palip. xx. Cras egrediemi
cōn eos et dn̄s eīt vobiscū. turba
multa (q̄ conuerat ad diē festū)
de oib; tribub; israel ad diē fe-
stū pasche. ij. Reg. viij. Couēit
ad regē salomonez vniūsus isra-
hel i die sollemp̄ni. Exodi. xxij. t̄bz
viabus p̄ annū ap. in. cō. do. oē
mas. (cū audissent qz ih̄sus venit
iherosolimaz) tanq̄ agnus p̄mo-
landus p̄ salute mūdi. Luc. xij.
Non capit p̄ire p̄phetā extra ihe-
rusalē. iherusalez em̄ voluit pati.
Math. xx. Ecce ascendim; ihero-
solimā et consumabunt̄ om̄ia q̄
scripta sūt p̄ p̄phetas de filio ho-
minis (Acceper̄t ramos palma-
rum) q̄ sunt siḡ victorie. Leuiti.
xxij. Dumetis fruct; arboris pul-
cherrime et ramos ligni desarum
frondiū spatulasq; palmarū et le-
tabimi corā dn̄o deo vestro. fructus
em̄ arboris pulcherrime est fructus
crucis. rami aut̄ ligni desarū frō-
diū sūt rami sanctorū doctorū qz
folia emittūt pulcherrima. hoc est
fidei et scripturę verba. spatule aut̄
palmarū sūt extēsiōnes crucis vi-
ctoriā significatis. Cantic. vij. Dixi

ascēdā i palmā et apprehēdā fru-
ct; ei;. Ps. Just; vt palma flo-
ret. Mat. xxi. Alij ramos cedebāt
Alij vestimēta sternerāt in via
(et p̄cesserunt ei obuiam) In si-
gnū qz tota terra et mūndus eflo-
re dēbat sub ipso. ij. Regū. xxiij.
Cuncta salus mea et nō est q̄c̄p̄
ex eo qd nō germinet (et clama-
bāt) Intēsa laude deuocōnis lau-
dantes (osanna) iherosim; osā-
na tātū est Ac si dicat̄ osyanna
Osy aut̄ interiectio optantis ma-
gis affectū signis q̄ intellectū et
tūtū val; vtiā saluem. qz āna ē
gr̄cia vel saluemur ac si dicat ob-
secram; vt in gr̄cia tua saluemur
(b̄ndict;?) h̄ ē oī b̄ndictōe plen;
(quī venit) in signorū maḡlib;
(in nomie dn̄i) hoc ē in notamie
dn̄i qz ex opibus nota potēcie ei;
ostendit. Luce. xix. Ceperūt oēs
turbe descēdentiū laudare gaude-
tes voce maḡ sup̄ oib; q̄s vide-
rant vtutibus. dicētes b̄ndictus
q̄ venit rex in noie dn̄i. Pax in ce-
lo et gloria i excelsis (rex israel)
gloriā deitatis sūt p̄fessi. Nūc aut̄
cōfitent̄ iusticiā regnādi. Ihere-
xxij. reḡbit rex et sapiēs erit Ps.
Ego autē cōstitutus sū rex ab eo
sup̄ syon montē sanctū ei; predi-
cans p̄ceptū eius. Luce. i. Dabit
illi dn̄s de; sedē dauid patris ei;
et. Dan. vij. ptās ei; ptās eter-
na et regnū eius nō corrupet (Et
inuenit ih̄sus asellū) Ecce scdm̄

in quo ostenditur qualiter cri-
stus cum eis rediit in iherusa-
lem. Ostendit autem in hoc scri-
pture veritatem allegorie signi-
ficacionem et suam humilitate
Dicit ergo Et inuenit iherusalem
Breuiter transit quod alij euā-
geliste plene scripserunt quali-
ter de betphage misit duos di-
scipulos et qualiter asina et pul-
lus adducti sunt ad eum Et quā-
liter apostoli vestimenta sua su-
per asinam posuerunt et eum de
super sedere fecerunt Quod autem
hic dicit quod inuenit asellum in-
telligi dicunt quidam quod pri-
mo insedit pullo sed cum indo-
mitus calcitraret tunc super asi-
nam sedit ego tamen non pu-
to esse verum quod aliquod animal
quantumcumque indomitum cal-
citraret cui insederet dominus
sed scio et credo propter veritatem
scripture et propter misterium
totum esse factum quia asina iu-
deos et pullus gentiles significat
et ideo primo insedit asine quā pri-
mo legis freno domauit et post
ea pullo cui nullus hominum inse-
derat hoc est gentilitati per apo-
stolorum predicacionem sicut di-
ximus super Math. viciesimo pri-
mo et Luc. decimo nono. (Sicut
scriptum est) hec sunt verba euā-
geliste dicentis qualiter ex hoc
scriptura sit verificata Zacha-
rie nono Exulta satis filia syon.

(Noli flere filia syon) hoc est ec-
clesia que est filia speculacionis eter-
ne veritatis Soph. iij. Lauda fi-
lia syon iubilate israhel letare et
exulta in omni corde tuo iherusa-
lem Abstulit dominus iudicium tu-
um non timebis malum ultra Isa-
ie tricesimo tercio Dominus legifer
noster dominus rex noster ipse ve-
niet et saluabit nos Et hoc est quod
dicit (Ecce rex tuus venit) Apo-
caliphs. xix. Rex regum et dominus
dominancium unde etiam coronam
spineam pro dyademate voluit
portare et arundinem pro sceptro et cru-
cem super humerum pro throno.
Cant. tercio. Egredimini filie sy-
on videte regem in dyademate que
coronauit eum mater sua (sedes
super pullum asine) quod nouum
erat quia gentilibus indomitis et
nullo freno legis domesticatis in-
cepit insedere Zacharie. ix. Su-
per asinam et super pullum filium
subiugalis et hec in antehabitis
exposita sunt Et super Math. vi-
cesimo primo. Et super Luc. decimo
nono. et non oportet quod ibi dicta
hic repetantur. (hec non cogno-
uerunt) propter carnalitate (di-
scipuli eius primum) quod diu car-
nales erant (sed quando glori-
catus est iherusalem) per gloriam cor-
poris et in resurrectione per glori-
am et locum in ascensione et per glo-
riam missionis spiritus sancti in
pet. lxxviii supra. v. non dum erat

em spūs datus quibus nō dum
 erat glorificat? (Tūc recordati
 sunt) Lu. xxiii. tūc aperuit eis se-
 sum vt intelligerēt scripturas.
 (qz hęc) in ppbeta (scripta erant
 de eo) Lu. xxiii. Oportz implei q̄
 cũqz scripta sūt in lege qz p̄p̄bis qz
psalmis de me. (Et hęc fecerunt
ei) Im scripture p̄fincōem Ma
thi. v. Jota vnū aut apex vnus
 nō. Lu. xxii. Ea que sunt de me fi-
 nem habēt (Testimoniū ergo p̄
hibebat) Istud dicit p̄ recapitu-
 lacōez. qz hęc est causa om̄iuz pre-
 cedentiū (turba) ergo intelligit
 illa multitudo iudeoz que fuit cū
 sororibz defuncti ad solandum
 eas qz illa testimoniū p̄hibuit ve-
 ritati de facto miraclo qz hęc ē qd̄
 dicit (q̄ cum eo erat bethanie qm̄
lazarū vocauit de monumento qz
suscitauit eum a mortuis) Actu.
ii. Nos testes sum? om̄ium corū.
 q̄ fecit in regiōe iudeoz qz iherlm̄.
Actu. p̄. Eritis michi testes i iher-
 usalē qz om̄i iudea qz samaria qz vsqz
ad vltimū tre (pp̄terea qz ob
uiam vēit ei turba) p̄cedens de
 iherlm̄ que ad diem festū celebrā-
 dum uenerat Amos. iiii. p̄para-
 re in occurſū dei tui isrl̄ (qz audi-
erūt eū fecisse h̄ signū) qz maxie
qd̄ traxit eos siḡ fuerūt Jo. iiii.
Nisi signa qz prodigia videritis nō
 crederetis Dan. iiii. Digna qz mira-
 bilia fecit de? excelsus apud me
 placuit ergo michi p̄dicare ei?

signa quia magna sunt mirabi-
 lia qz forcia (Pharisei ego dixerūt
apud seip̄os) Vltimū est hui?
 secūde ptis in quo oñditur excita-
 ta esse inuidia phariseoz ex bñ-
 ficijs alioz Dicūt autē hic: ap̄d
 semetip̄os: quia ad alios aper-
 te dicere nō audebāt. vñ Math.
xxvi. Non i die festo ne forte tu
 multus fierz in populo Aduum
vii. Audientes dissecabātur cor-
 dibz suis qz stridebāt dentibz suis
 in eum Job. v. puulū occidit
 inuidia qz se alioz bonis repu-
 tat minorari Prouerb. xiii. Pu-
 tredo ossiuz inuidia (videtis q̄a
nichil p̄ficiamus) Profectū ei ali-
 oz inuidi suum reputāt defectuz
qz dum in malā suā cōsequūtur vo-
 luntatē tūc reputāt se p̄ficere. ij.
Thimo. ij. Multi p̄ficiunt ad i-
 pietatē qz sermo eoz vt cācer ser-
 pit Itē. iiii. mali homines qz sedu-
 ctōres p̄ficiunt in pei? errātes et
 in errore mittētes. quā ergo di-
 cunt qz nō p̄ficiūt. ij. Thi. iiii. sed
 vlti? nō p̄ficiunt. inſipiciā em̄ il-
 lorū om̄ibz manifesta erit (Ecce
mund? totus post euz abiit) qd̄
magis est verū de futuro qz de p̄-
 senti sic qz cayphas ignorās pro-
 phetauit Dan. vii. Oēs populi tri-
 bus qz lingue seruiēt ei. ps. In o-
 neni terrā exiuit son? eoz qz in fi-
oz. ter. xer. eorum. Ysa. lx. Sēs
qz regnū qd̄ nō seruiēt tibi pei-
 bit (Erant autē gētiles quidaz)

Hic incipit ps illa in qua osten-
ditur sanctificatio sanguinis foē
propaganda ad gentiles. **D**iu-
ditur autē in duas ptes. **I**n qua
rum p̄ma ostendit sanctificatio
ad gentiles esse faciēda. **I**n se-
cunda autē ostenditur hoc voce
patris testificatus ibi: **V**enit er-
go vox de celo: **I**n primo quatu-
or cōtinentur: desiderū scz gentili-
um ad sanctificatiōem. mod⁹ san-
tificas ibi: **I**hesus autez r̄ndit
eis dic̄. **V**enit hora: **T**ercō p̄ quod fi-
et sanctificatiō ibi: **N**unc autem
anima mea turbata est: **Q**uarto
ad hoc ponit rācōnem ibi: **P**ater
claīfica nomen tuū: **I**n p̄mo ho-
rum tria dicūtur. scz gentiliū de-
uocō ad intercessores. gentiliū
accessio et intercessorū apud dñz
interpellatiō. **D**icit ego: **E**rant au-
tez gentiles quidā: hoc est ex gē-
tilib⁹ p̄seliti maxime de galilea
gencium. quia illi sepe viderant
signa xp̄i et audierant docentem.
(ex hīs qui ascenderāt) iheroso-
limam in festo (vt adorarent) iā
enim fidem et ritum vni⁹ dei as-
sumpserant (in die festo) totuz
reputabatur tēpus quo ante fe-
stum se ad sanctificatiōez prepa-
uerant. simile est **Z**ach. vii. mī-
serūt ad domū dei sarazar et rogo
melech et viri qui erant cum eis
ad deprecādum faciē dñm et vt di-
cerēt sacerdotib⁹ dom⁹ dñm et pro-
phetis loq̄ntes. **N**unquā flēdūz

ē in mense quinto et sanctificae me
debeo sicut fecerā annis multis.
Isti erant p̄seliti q̄ deprecabant
in templo et sanctificabant se ieiū-
nijs et p̄ captiuitate babilonica
abbrevianda. **A**ctū. viij. **E**rat
vir ethiops potens candidas eu-
nuch⁹ regine ethiopum qui eāt
sup̄ ōnes gazas eius qui venerat
adorare in iherlm et reuertebat se
dens supra currū suum legensqz
psaiam p̄phetam. **I**tez **A**ctū. x.
vir quidā erat in cesarea nomie
cornelius centurio cohortis q̄ dicitur
italica religiosus timēs deuz
cū ōni domo sua. **T**ales ergo mlti
erant inter gentiles deuoti qui
p̄dola nō adorauerūt sicut etiam
multi samaritanorū qui xp̄m au-
dierant. quia etiā salomō cū tem-
plum edificauit orabat vt tales
in templo orātes exaudirentur.
iij. **R**e. viij. **A**liemgena qui non
est de populo tuo si uenerit et ado-
rauerit in loco hoc tu exaudies i
celo. **S**ic ergo in ascensu ad ora-
tōnis locū ostendit deuocō genti-
liū. (Hij ergo accesserūt ad phi-
lippū) **S**ecund⁹ est de accessu ad
intercessores qz se nō reputabāt di-
gnos vt p̄ seipōs uenirēt. grada-
tim em̄ p̄ficiūt qz gētales ad phi-
lippū philipp⁹ ad adreā hñ siml
ad xp̄m. **E**t hoc est: hñ ergo gēti-
les accesserunt ad philippum si-
cut ad antecessorem et anadotuz
qui enim extra p̄ceptōnem sunt

sacramentorum indiget anadoto ut
 dicit dyonysius Pic Math. xxi.
 ad iheruz per discipulos asellus
 est adductus: ad philippum autez
 accedunt: tanquam ad notum et patrio
 tam natum a bethsaida galilee in
 qua gentes illi habitabant. Fuit
 autez philippus benignus et feruens
 ut multos ad fidez christi converteret
 cuius signum est quod Ioh. p. stati ad
 duxit nathanaele et Actuum. viij.
 adduxit eum eum candacis regi
 ne et ideo ad eum accesserunt per alios
 unde et os lampadis interpretatur quod
 ab ore suo illuminabat eos qui in
 tenebris et in umbra mortis sedent
 ad dirigendos pedes eorum in viam
 pacis. (quod erat a bethsaida galilee)
 locum per ratione allegat propter
 que ad ipsum per quod ad alios accesserunt
 (et rogabant eum dicentes)
 Ecce deuotio propter quam digni erant
 exauditione (Dne vultum iheruzi vi
 dere) Tria ponunt in verbis ad in
 tercessoris reuerentiam dicendo: dne:
 in corde profitentur deuotionem eorum di
 cunt: vultum? in christo dicunt se ap
 petere visionem dicendo: illum videre:
 placet enim honor reuerentie exhiben
 dus est qui sunt nostri manuducto
 res Aug. Honore placet coram
 vobis sit Heb. xiiij. Obedite pro
 positum vestris et subiaccete illis Ipsi ei
 pugilant quasi rationes reddentes
 pro animabus vestris: vultum? : deuo
 tionem exponunt cordis voluntas ei
 affectus est cordis. ij. Cor. v. Au

dem? et bonam voluntatem habent?
 magis peregrinari a corpore et presen
 tes esse ad deum Dan. iij. querunt?
 faciem tuam ne confundas nos. ysa
 xxvi. Anima mea desiderat te in
 nocte spiritus et spiritus meo in precordiis me
 is de mane vigilabo ad te ac si di
 cant. tota voluntate et tota anima
 et toto spiritu ad hoc vigilamus ut
 videamus faciem christi: iheruz: saluatore
 salutis auctore: videre: Hunc enim
 angelus desiderat videre homini visus
 letificat. hunc videre beatitudinem
 offert. gaudium spirituale infundit. con
 summat iusticiam. facit in hominera
 dicam immortalitate. fugat ignora
 tiam tenebras. De primo per Pet. p.
 In quem desiderat angelus prospicere.
 De secundo Luc. x. Huius oculi qui vi
 dent que vos videtis De tercio Job
 xxxij. Videbit faciem eius in iubi
 lo Tob. v. pro contrarium quale mi
 chi gaudium erit quod in tenebris se
 deo. De proposito Eccl. xi. Dulce
 lumine oculis et delectabile videre est
 solem De quarto et quinto Sap. xv.
 Nolle te esse consummata iusticia et
 scire iusticiam tuam et virtutem tuam
 radix est immortalitatis. De sexto
 Mich. vij. dum sedero in tenebris
 dominus lux mea est Iste est ad videndum
 decorus. oculis gratia. aspectu gratia
 ciosissimum? et toti anime desiderabi
 lissimum? De primo per Ps. Speciosus
 forma per filios hominum. De secun
 do Cant. ij. ostende michi faciem tuam
 facies enim tua decora. Hester. xv.

Valde mirabilis es dñe ⁊ facies
tua plena gr̄iaz. De tercio Cañ.
v. Tot⁹ desiderabilis h̄visus sal
uat a pdicōne illūinat in veritate
cōfirmat in v̄tute. De p̄mo Gen.
xxxij. Vidi dñm facie ad facie ⁊
salua facta est aīa mea. De secūdo
Luc. ij. Viderūt oculi mei salutaē
tuuz. Et seq̄tur. Lumē ad reuela
cionē gēciū. ⁊c. De tercio ps. In
via hac q̄ gradiens firmabo su
p te oculos meos. Hūc ergo vo
lum⁹ videre (venit philipp⁹ ⁊ di
cit andree) Scōs gr̄dus proces
sionis ad ih̄sū. Andreas enim
magis familiaris erat dño q̄ phi
lipp⁹: ⁊ ideo illi⁹ cōsilio ⁊ auxilio
tēptat adducere gētiles ad dñm
Causa autē hui⁹ hesitacionis q̄
nō statim adducit erat qz ex factis
dñi ad v̄tāqz partē habuit raci
onē. dixerat em̄ Math. x. In via
gēciū ne abieritis ⁊ ex hoc puta
re potuit qz eos nollet videre. In
t̄nciat autē ciuitatē samaitano
rū ⁊ benigne curauit seruu centu
romis Math. viij. ⁊ Marc. viij.
Filiā cananee syrophemisse cura
uit a demōe ⁊ ex benignitate dñi
estimare potuit qz etiā nūc recipi
endi erāt benigne ⁊ sic hesitando
accessit ad andrea cōsiliū que
rens de faciēdo vel nō faciēdo ⁊ au
xiliū querēs de proficiēdo si faciē
dum iudicaret. Ecc̄. iij. Meli⁹
est duos esse q̄ vnū. habēt enim
emolimētū sue societatis Luc. x.

Misit eos binos in om̄ez locū q̄
ipse erat ventur⁹? Significat au
tem philipp⁹ veritatē qz os lam
padis dicit Andreas vero viri⁹
significat virtutē que duo intel
lectū ⁊ affectum xp̄o adducit in
conuersiōe animarū p̄. xvij. Fra
ter q̄ adiūuat a fratre quasi ciui
tas firma (Andreas rursum ⁊ phi
lippus dixerūt ih̄esu) Vnde dicit
pt̄tolome⁹ philosoph⁹ in puer
bijs almagesti. int̄cessor est petē
tis ala. Math. xvij. Si duo ex
vobis cōsenserint de om̄i re quā
petierit fiet eis a patre meo q̄ est
in celis Zach. iij. Isti sūt duo
filij olei splēndoris qui assistūt do
minatori vniūse terre. Isti em̄
misericordes ⁊ illūinātes fuerūt
in cōuersione gentiliū (Ihs autē
respōdit eis dicens) Hic tangi
tur mod⁹ preparacōnis gentili
um ad sanctificacōnem. Tangit
autē tria: modum per methap̄to
riā. modū per methap̄toze expla
nacōem. ⁊ modū per exemplum:
In methap̄toā tria dicit Gen⁹
rei in quo sumitur methap̄toza
factū et fructum. Circa primū di
cit: Nisi granū: In grano enim
frumētū sumit methap̄toziā ⁊ qz
grano frumētū se cōparat ideo sa
cramentū eucaristie de alio cōfici
nō potest grano. Est autem attē
dendū primo qz nō comparat se
palee crist⁹: quia illa est ab⁹ iu
mentoz. Dicitur em̄ Gen. xxij.

Paleaz plurimū est apud nos
 et igni apti ad oburendum. va-
 cua enim est et sonora. quia multi sunt
 vacui sonantes in pompa mundi
 in nētā et insipientib? in pabulo p-
 positi. **Ysa. xi.** Leo sic vos paleas
 comedz. hoc ē supbus et insipientes
 qui in mūdo laboat vacuis pasci-
 tur ad pēti nutrimentū. q? autem
 ignib? apte sūt dicit **Lu. iij.** Pa-
 leas oburet igni inextinguibili.
 sic ergo nō cōpat palee s? grano
 frumētū. s? tam pmittat dices (ve-
 nit hora vt clarificet filii? hoīs) h?
 ē vt claritas ei? diffudat apli?
 q? diffusa ē. Et ideo tali metapho-
 ra claritatis vsus ē in **Ysa. xlix.**
Oedi te in lucē genū vt sis sal?
 mea vsqz ad extremū terre. hoc ē
 enim claritas ei? de q? dicit **Sap.**
vij. Candor enim ē lucis eterne. nu-
 bes enim infidelitatis iudeoz obsta-
 bat q? in claritate sua sol iste ra-
 diae nō poterat s? mō exhibētib?
 se gentib? ad fidē. venit hora vt
 clarificet. **Matth. v.** lucerna po-
 natur sup candelabz nō ampli-
 us abscondatur sub modio. hoc ē
 in terminos vni? gentis cohibea-
 tur vt luceat oīb? nō iudeis tm̄
 sed oīb? qui in domo sūt hoc ē
 in mūdo. **ij.** **Matth. p.** Temp? af-
 fuit quo sol refulsit qui p̄us erat
 in nubilo. **Modo** enim me occidēdo
 repellunt verbū et ideo tēpus ē et
 hora q? filii? hominis in genū vo-
 catoe clarificet **Ysa. lx.** Ambula

bunt gentes in lumine tuo. quō
 aut hoc fiat dicit (**Amen** amē di-
 co vobis) duplicem adhibz cōfir-
 macōez. q? et spūalia vult astru-
 ere p tēpalia et vitā p mortē que
 videtur opposita et hoc ē qd dicit
(Nisi granū frumētū) scz granuz
 frumētū inter grina cibo naturali
 duemēta solū pfectum ē: figura
 colūnale. colore rubei. quātitate
 magnū. in substācia purū. cōple-
 xione duemēs ad nutriendū. dul-
 ce ad gustū. prestās adherēs mē-
 bris nutrimentū. **Solū** enim pfectū
 est granū qz filigo viam habet
 ad illud et ē infirmior ad istud si-
 cut cetera metalla ad aurū et sic
 xps solus pfect? est ab? anima-
 rū **Zach. ix.** Quid enim ē bonum
 eius et qd pulchz eius nisi frumē-
 tum electorū et vinū germinās v-
 gines? hoc ē frumētū qd pfectuz
 est pfectos facit et vinū sanguinis
 quod facit v gineas mētes. **De** fi-
 gura colūnali que cōponitur ex p-
 prietate calois et vtute celesti qz
 calor plongat et virtus celestis i-
 ducit rotūditatē et hec duo signi-
 ficant caritatē cū cōuersione cele-
 sti et ideo iste panis celestis voca-
 tur **Sap. xvi.** Paratū panē de
 celo pstitisti eis sine labore hntē
 in se oīne delectamētū et oīnem sa-
 porē suauitatis. **Ex** celo enim habz
 qd habz esse oīne delectamentuz
 et in hoc habz figurā celi in quo
 ē oīne delectamētū. de colo ē rubeo

extra et infra niueo candido propter
patientiam sanguinis et innocentie
candorem **Cant. quinto. Dilectus**
meus candidus et rubicundus ele-
ctus ex milibus. **De** quantitate
magnitudinis ut dicit **Augusti-**
nus. Accipienda est quantitas virtu-
tis et ideo desideratur ad cibum.
quia magnum existens magna
prestat virtutem. dicit **Deute.**
xxiiij. Tunc modo oculus iacob in
terra frumenti vini et olei. **psal.**
Panis cor hominis confirmet quod
non facit nisi ex magna virtute.
De puritate substance ipsius di-
cit **Gen. xlv. Ego** dabo vobis om-
nia bona egypti ut cedatis me-
dullas terre. **Medulla** enim terre
est frumentum depuratum quod in
isto mundo ubi est meror et tene-
bre non habetur nisi in corpore
christi. **De** complexionem convenienti
ad nutriendum eo quod sicut dicunt
medici citius omnibus alijs cibis
nutrit **Ezech. xxvij. Iuda** et terra
israhel in frumento primo balsa-
mum mel et oleum et refinam propo-
suerunt in mundis tuis. **Iuda**
est terra confitentium in laude. **is-**
rahel autem terra rectorum in iusti-
cia in opere que est in terra eccle-
sie que proponit frumentum. pri-
mum convenientissimum ad nutrum
tum fidelium quod est balsamum
in odore fame. mel in dulcedine
gracie. oleum in deuotionis pigue-
dine. refina in adhaerentia perse-

uerantie **Et** hoc proponitur spiri-
tualibus emptoribus in mundi-
nis ecclesie ut seiplos commutent
pro ipso **De** dulcedine ad gustum
dicitur in **psal. Adipe** frumenti
faciat te. **Adeps** autem dulcis est
valde. **Maie. lvi. Delectabitur** in
crassitudine anima vestra **De** hoc
autem quod nutrimentum prestat quod
membris adhaerere dicitur **Ios. vi.**
Qui manducat carnem meam et
bibit meum sanguinem in me manet
et ego in eo. et ideo compat se grano
frumenti (cadens in terram) **Hic**
tangit fructus in quo fit metha-
phore similitudo. **Est** autem hic
casus seminae in terram qui ca-
sus debet esse dispersus et ordina-
tus et tempore debito factus et in ter-
ram non lapideam non in via nec in
ter malas stirpes. **Et** in terra bona
culti pingui calida humecta et
equata et hoc quidem debet esse spar-
sum ut quilibet terra granum su-
um habeat. quia congesta semina
putrescunt. sparsa autem in fru-
ctum multiplicatur. **vn. Math.**
xij. Exiit qui semiat seminare se-
me suum. hoc est spargere et ita hoc vult
dicere quod spargendum sit hoc granum
in agrum cordium gentium **De** ordine
autem dicit **Ma. xxvij. Donet** tri-
ticum per ordinem quia omnia secundum ordinem
dunt fieri ut dicitur **1. Cor. xiiij. Et** si-
ne ordine etiam id quod bonum esse vide-
tur non est acceptum. **1. Cor. xv.**
Vnusquisque in ordine suo.

Temp⁹ autē debitū seminandi
 hoc granū verbi incarnati ē quā
 to apta fuit corda audiēcium **Ec**
clesiastes. xi. Mane semina semē
 tuū et vespere nō cesset man⁹ tua
 qz nescis an hoc aut illud p⁹us ori
 atur et si vtrūqz meli⁹ erit **Eccā.**
iiij. Omnia tēpus habēt. et iō d⁹
Eccā. xx. qd ab ore fatui reprobā
 bis pabola. qz nō dicit eā in tpe
 suo. sic ergo cadit semē in terraz
 que ē cor bonū. **Qd** em̄ cecidit in
 petrosa hoc ē in corda dura nulla
 pietate infusa natū aruit et qz nō
 habebat humorē pietatis nō cō
 ualuit. qd autē secus viā strepi
 tus mundani fastus cecidit volu
 cres celi demōes in vijs gloie co
 mederūt. qd vero iter spinas sol
 licitudis cui⁹ diuiciarū suffocātū
 est **Matth. xiiij.** Terra autē bona
 est disciplina corpali culta. **De**
breoz. xiiij. Omnis qdem discipli
 na in pnti non videtur esse gau
 dij s̄ meroris. postea autē exerci
 tatus p eam pccatissimū fructuz
 reddet iusticie. pinguis autē est
 terra pinguedine deuocōis et mi
 sericordie **Ysa. v.** In cornū filio
 olei translacō theodosiomis habz
 in loco pingui. calida autē est ca
 lore dilectiōis austro afflata **Cā**
ticoz. iij. Surge aquilo et veni
 auster pfla ortum meū et fluent
 aromata illi. humecta humore
 lacrimarū pro pccatis et p̄sentis vi
 te incolatu et miserie et p dilacōe

prie **Judic. p.** Dedit ei irriguuz
 inferi et irriguū superius **Equa**
 ta est p eq̄nimitatem paciēcie et
 cōcordie **Ysa. xxviii.** Cum adeq̄
 uerit terā seret. hoc ē frumentū
 quo valles id ē humiles abūda
 bunt frumēto. sicut dicit p̄s. **Et**
 montes hoc ē supbi destituūtur.
 (mortuū fuerit) **A**dhuc tangit
 fructū cui cōpatur seminacō fi
 dei. **A**d lram em̄ granum semina
 tum morit in esse idiuiduali vt
 multiplicet in multo fructu sue
 speciei. **E**t sic xps moritur i se vt
 i multis r̄surgat. morit autē vt
 dicit **Aug.** in cordib⁹ iudeoz
 vt resurgat in fide genū. mori
 tur nō sua querens vt resurgat i
 fructū pximoz. morit nudū. re
 surgit multiplici⁹ decore restituz.
 p̄. **Cor. xv.** Inspiēs tu quod se
 minas nō viuificat nisi pri⁹ mo
 riatur et qd seminas nō corpus
 qd futurū est seminas. s̄ nuduz
 granū vtputa tritici vel alicuius
 ceteroz. de⁹ vero dat illi corp⁹ si
 cut voluerit. ita gr̄nū illud siue i
 verbo resurgit restitum om̄ viro
 re virtutis **Iher. xvij.** Er̄t qua
 si lignum viride quod ad humo
 rem mittit radices suas. hoc est
 qd dicit (ipsū solum manet) **E**t
 non diu manet quia putrescit et
 ideo expedit vt moriatur et sic in
 gloriam venit fructus resurrecti
 omis p̄. **Corinth. xv.** Seminat
 corpus animale. surget spūale.

seminatur in infirmitate surget
in virtute. **S**eminat in corrup
tione surget in gloria scdo **Cor**
nono. **Q**ui seminat in benedictio
nibus de benedictioe et metet vi
tam eternam. **S**i autem mortu
um fuerit) omnibus modis qui
didi sunt (multum fructu affert)
Ysaie quarto. **E**rit germen do
mini in magnificencia et gloria et
fructus terre sublimis. **S**ic enim
germinat in gentibus quod orbem
replet **Ysaie** viceesimo septimo
Florebit et germinabit israhel et
replebit faciem orbis semine. **S**ic
multiplicat in utilitate proximo
rum **Johannis** quarto **V**idete re
giones quia iam albe sunt ad mes
sem. **M**ultiplicat in fructu beati
tudinis psalmista. **G**entes ibant
et flebant mittentes semina sua.
(**Q**ui amat animam suam) **H**ic
incipit explanatio methaphore
et tangit duo. unum in perdendo ani
mam. **A**liud in custodiendo. **D**icit er
go quod granum seminat in sui sub
stantia perditur. quia terre tempestati
bus vel frigori et calori mortifica
tib? ipsum exponitur propter fructu?
Similiter ergo quicumque amat
animam suam tanquam granum quoddam
verbo dei ad germen habens pote
stiam. **S**i amat eam ad fructu? meri
torum et proximorum (perdet eam) hoc est
hinc quibus perditur exponat eam
hoc est exilio paupertati tribulaci
oni. hinc enim perditur anima hoc

est animalis vita. quia illa viuere
querit in deliciis carnis. **Ecclesiastici** xv
iij. **S**i anime tue prestatas concupi
scencias carnis. facit te in gaudium
inimicis tuis. **S**ic enim dicit hoc
anima. **D**icit etiam anima ab ani
mitate que est substantia spiritualis que
est interior homo in corde. **D**e quo
dicit **Ysaie** xxvi. **A**nima mea desi
deravit te in nocte. **E**t sic dicit ps
Qui diligit iniquitatem odit ani
mam suam. **E**t est sensus sicut ego
ut granum morior propter fructu?
Ita quicumque imitator meus esse
voluerit mortificantibus se exhibe
at ut fructum afferat ex quo corda
gentilium se preparant ad seminis
susceptionem. unde dicit **Matthaeo**
nono. **M**essis quidem multa ope
rarij vero pauci. **E**t **Johannis** iij.
Videte regiones quia iam albe
sunt ad messem. **E**t per oppositu
hoc iterum demonstrat. (**E**t qui odit
animam suam in hoc mundo) **A**b
strahens eam ab hijs in quibus
mundus delectatur (in vitam eter
nam). **H**oc est in fructu vite eter
ne (custodit eam) ubi nunquam per
ditur de cetero. **Judic** quinto. **C**or
meum diligit principes israhel quia
propria voluntate obtulistis vos
discrimini benedictione domino. **E**t
ibidem dicit **Q**ui sponte ad peri
cula obtulistis animas vestras
benedictione domino. **Ysaie** qd dia
gesionono. **H**ec dicit dominus ad con
temptibilem animam ibi habet. lxx.

Sanctificate eū q̄ despicit aiām
 suā non ita vt dicit Aug⁹. q̄ ali
 quis sibi mortē infeāt. s̄ ita q̄ p
 fructu meritorū a p̄miorum ad
 vtilitatē pximi se tribulacōibus
 exponat. Rō. xiiij. **C**uram carnis
 ne feceritis in desiderijs Gal. v.
Caro concupiscat aduersus sp̄m a
 sp̄s aduersus carnē. **D**ec em̄ si
 bi inuicē aduersatur vt nō q̄cū
 q̄ vultis illa faciatis. sic dicit Col.
 iij. **M**ortui enim estis a vita ve
 stra abscondita ē cum xp̄o in deo.
 a de fructu sic mortui p̄ odiū ani
 me subdit. **C**ū autē xp̄s apparu
 erit vita v. tūc a v. ap. cū. l. i. glo
 ria. **S**i q̄s michi ministrat) dat
 exemplū implēdi hoc qd̄ dixit in
 seipso. **D**icit autē duo scz exēplū
 de p̄dicōe anime in hoc mundo si
 ue seminacōis grani a exēplum
 de fructu. **D**e p̄mo dicit: si q̄s mi
 chi ministrat: hoc ē nomie officō
 a affectu q̄rit eē me? minister: il
 le (me seq̄tur) seminādo se ap̄dē
 do animā sic ego me semino a p̄
 do animā tribulacōib⁹ p̄ salute
 mundi exponendo p̄. **C**or. iij. sic
 nos existimet homo vt ministros
 xp̄i a dispēsatores ministeriorū
 dei. **Ysa. lxi.** **M**inistri dei nr̄i dice
 tur vobis. **Prouerb. xiiij.** **A**ccep
 tus est regi minister intelligens
 iā regis inutilis mīster sustine
 bit. **E**st autē inutilis q̄ p̄t amo
 rem animal vite a bona dñi disti
 pat a fructū quē facere possit ne

gligit. **Lu. xvi.** **D**iffamat⁹ ē villi
 c⁹ apud dñm suū quasi dissipat⁹
 set bona sua. **Matth. xvi.** **S**i q̄s
 post me vult venire abneq̄z semet
 ipsū. **H**inc est q̄ in spe fruct⁹
 de hoc misterio mortis anie pau
 lus gloriat⁹. **Gal. vlt.** dices. de ce
 tero michi nemo molest⁹ sit ego
 ei stigmata dñi ih̄u in corpe meo
 porto (a vbi sū ego) in dignita
 tis a exaltacōis p̄mio. **H**ic tāgit
 de fructu in p̄mio duplicat⁹ scz in
 fructu dignitatis a in fructu hono
 ris. dicit ergo: a vbi sū ego: in di
 gnitatis a exaltacōis p̄mio (il
 lic) in fructu b̄titudinis a digni
 tatis (a mister me⁹ erit). **Matth.**
xxiiij. **V**bi cūq̄ fuerit corp⁹ illuc
 a congregabūtur aquile. **Jo. xiiij.**
Acceperis vos ad meip̄sū a vbi sū
 ego a vos sitis. **Job. xvij.** **P**ater
 quos dedisti michi volo vt vbi
 sum ego a illi sint mecum a vide
 ant claritatē meā. **S**i q̄s michi
 ministrauerit) vt p̄us dictū est
 i aie odio a sui seminacōe a mor
 tificacōe p̄. **Re. ij.** **P**uer samuel
 erat minister i d̄spcū dñi anfaciē
 hely sacerdotis qz pri⁹ erat a dō
 postulat⁹. **Qui. iij. a viij.** **M**ini
 strēt in tabernaculo dñi p̄ fr̄ib⁹
 suis vt custodiāt q̄ sibi fuerunt
 cōmēdata (honorificabit eū pat
 me⁹). **Glō.** vt ibidē sit adoptatus
 vbi ē vnic⁹. hoc ē in throno reg
 ni sedeat sicut ego passioe merui
 thronum regalez. **Apo. iij.** **Q**ui

vicerit dabo illi sedere in throno
meo sic ego vici et sedi in throno
cum patre meo. **Aspicie** iij. lo-
norum laborum gloriosus est fru-
ctus **Luce** xij. **Transiens** ministri-
bit illis **De**ster. vi. **Sic** hono-
ratur homo quem rex honorare vo-
luerit. **In** sedibus enim duodecim
sedentes cum domino iudicabunt. sa-
pient. x. **Monstravit** illum in labo-
ris et co. la. il. (nunc anima mea) ta-
git hic per quid fiet ista seminatio
quod per passionem turbationis quam in pro-
ximo sibi imminabat. **Continuat** autem
ad praecedens quia dixerat de predic-
tione et odio sensualis anime et ideo
huius turbationem ostendit in seipso
omnibus ministris sequentibus.
Dicit autem quatuor anime scilicet
turbationem rationis regimine in tur-
batione orationis ad patrem et turba-
tionis utilitatem. **Dicit** ergo: nunc
anima mea: sensualis (turbata
est) et ideo ad modum odietis me
habeo ad ipsam et semino gnum in
lacrimis **Matth.** xxvi. **Tristis** est
anima mea usque ad mortem **Matth.**
xiiij. **Cepit** pavere et tedere. **Matth.**
xvi. xxvi. **Cepit** contristari et me-
stus esse. **In** hoc enim ostendit in se esse
sensualem animam quam refugiebat
mortis pericula. **Conturbata**
sunt omnia ossa mea et anima mea
turbata est valde. **In** hoc ergo si-
milis est nobis effectus. (Et quid
dicam?) non est verbum angusti-
ati sed verbum ex ratione eligentis et

hoc est: quod dicitur: glo. scio quod agam
Job xxij. **Non** perii propter imminentes
tenebras nec operuit faciem meam
caligo. ac si dicat. **Non** rece-
dam a cepto proposito propter timo-
rem periculorum sed ex ratione se-
nsualitatem superans voluntatem
meam voluntati diuine conforma-
to. in hoc nobis datus exemplum
ut similiter faciamus. **Paral.**
vicefimo. **Cum** ignoramus quid
agere debeamus hoc solum habe-
mus residuum ut oculos nostros
dirigamus ad te. **Et** hoc est quod
dicit **Pater** saluifica me ex hac
hora. hoc est salua me educens ex
hac hora angustie quam orationem
ut dicunt antiqui prepositimus et
wylhelmus formabat ratio pro
sensualitate sicut aduocatus ali-
cuius in causa proponeret per ali-
quo qui nesciret aduocare pro
seipso. **Matth.** vicefimo sexto prae-
si fieri potest transeat a me calix
iste **Job** quinto. **Saluum** faciet
egenum de gladio oris eorum et
de manu violenti pauperem **Job**
vicefimo secundo. **Saluabit** in-
nocens saluabitur autem mundi-
cia manuum suarum. **Sed** pro-
pterea supple ut per passionem
clarificer (veni in hanc horam) pas-
sionis **Hebreorum** duodecimo **Aspi-**
cientes in autorem fidei et confu-
matorem Iesum qui proposito
sibi gaudio sustinuit crucem et fusio-
nem et accepta atque in deum sedis dei sedem

Et in hoc p[ar]te q[uod] volūtatē passus
 est licet sensualitas mortē abhor
 ruent. p[er]sa. liij. Oblatus ē q[uod] ipse
 voluit. p[er]s. volūtatē sacrificabo ti
 tibi. (Pater claifica nomē tuū)
 q[uod] clarificat me a mortuis susci
 tādo. q[uon]iam hoc nomē tuum id est
 nota p[ar]ticipat[ur] tue quam predicavi
 apud ōnes claificabit. Dan. iij.
 B[en]d[ic]tum nomē tuū q[uod] ē s[an]ctū
 Ezech. xxxvi. Nō p[ro]pter vos ego
 faciā ait dom[us] isrl. notū sit t[ame]n
 vobis s[ed] p[ro]pter nomen meū mag
 nū. p[er]s. Tu autē d[omi]ne miserē mei
 et re-me et re-e. (Venit ergo vox
 de celo) Hic iduāc[us] deruāde ad
 gentiles s[an]ctificacōis testionū. p[er]
 ista diuidit in duas p[ar]tes. In q[ui]a
 rum p[ri]ma o[n]ditur p[ro] p[ri]s testio
 niū q[uod] ad gētes deruāda ē s[an]cti
 mis s[an]ctificacō p[er] transitū a iude
 is ad gentes. In secūda hoc figu
 ratue describit in facto ibi: Hec
 locut[us] est eis i[er]s[us]: p[ri]ma harū h[ab]et
 tres p[ar]tes. quaz p[ri]ma dicit celestis
 vocis testificacōez. secūda de vo
 ce ortā discrepacōez. tertia autēz
 intēōnis vocis explanacōez. Di
 cit igit[ur]: venit ergo vox p[ri]s de ce
 lo hūmo in aere sonās (dices) si
 cut enī sonuit in baptismo p[er] s[an]c
 menti regeneracōis s[an]ctificacōnem
 Math. iij. et Lu. iij. Mar. p[er]. Et si
 cut sonuit in mōte trāsfiguracio
 nis p[er] gloie o[n]sionē math. xvij.
 et Luc. ix. Hic autē testimoniūz
 phib[et] ad s[an]cti s[an]ctificacōne

et hoc ē (Et clarificau) in baptis
 mo et trāsfiguracōe (et itez claiifi
 cabo). p[er]s. Intonuit de celo d[omi]n[us]
 et altissimus dedit vocē suā Exo.
 xix. Cepeit autē audiri tonitrua
 et micare fulgura clarificabit at
 eos veritatis p[ar]cipacō. Judi. v.
 Qui diligit te sicut sol i ortu suo
 splendet ita rutilat. Jo. xij. Nūc
 claificatus est fili[us] hois et de[us] cla
 rificat[us] ē i eo (Turba autēz) hic
 ponit de voce audita disceptacō
 nē. habz autē duas p[ar]tes quarū
 Vna q[ui] intelligere nō potuit s[ed] t[ame]n
 sonū audiuit dicebat tonitruū
 factū esse et hoc ē q[uod] dicit: turba
 autē: (q[ui] stabat) corā domino (et
 audieat) sonū sine sillabaz disti
 ctōe (dicebat tonitruū factū eē)
 tamē hoc dicebāt factū eē p[ro]f[er] do
 minū p[er] Reg. ij. Dominū forni
 dabūt aduersarij ei[us] sup ipsos i
 cel tonabit. Item. vij. Intonuit
 d[omi]n[us] fragorē magno sup eos Apo
 calip. viij. Itē sūt tonitrua et vo
 ces (Alij at dicebāt) Qui voces
 articulatas intellexerūt et illi pl[ur]i
 q[ui] alij ad itellectū celestū dispo
 siti sūt (Angel[us] ei locutus ē) An
 geli enim semp ad ministerium
 se exhibuerūt xp[ist]o et loquebant
 p[re]cipue in agonia passiomis p[ro]
 eo Lu. xxij. Angelus apparuit cō
 fortās eum Math. xxvi. Nō pu
 tas quia possum rogare patrem
 meū et exhibebit michi pl[ur]i q[ui] du
 odecim legiōes āgelorū. Rndit

ihesus et dixit.) **H**ic tangitur ex
planatio intencōnis vocis et ha
bet duas partes. ponit autem ex
planacōem et de dubitacōne. De
explanacōe subortam soluit du
bitacōem. In prima dicit quatu
or. In quorum primo dicit vocā
tis de celo intencōem. Secundo
ostendit intencōnis illius per ef
fectum significacōem. In tercio
inuit per quid ad effectum pdu
cat intencōem. In quarto euan
gelista omium illorum explana
cōem dicit. de primo dicit. **N**on
propter me) qui testimonio nō in
digeo (venit hec vox) de celo te
stificans (sed propter vos) qui
indigetis testimonio vt sciatis
q̄ nō sunt fabule que dico sed ve
ritas. ij. Petri primo. **N**on in do
ctas fabulas secuti annunciam?
vob̄ dñi nostri ihesu xp̄i virtutē
sed speculatores facti illius ma
gnitudinis voce ad euz lapsa de
celo a magnifica gloria. Tu es
filius meus dilectus. **N**unc iudi
cium est) ostendit in quo prop̄
eos facta est vox ista quia pro vo
bis: **N**unc isto tempore passiois
iudicium est (mūdi) non cōceni
nacōis s̄ discrecōis. quia discer
nebat inter potestatem tenebra
rum et potestatem lucis et p̄ mun
do liberando a potestate tenebra
rum iudicabitur. Job. xiiij. **V**e
nit princeps mundi huius et in me
non habet quicquid psalmista **Ju**

dica domine nocentes me et im
pugna impugnantes me appre
hende arma et scutum etc. **N**unc
hoc tempore passiois (princeps
huius mundi) hoc est dyabolus
qui isti mundo qui in mūdanis
hominibus consistit p̄cipatur
(cietur foras) Ezech. xxix. **E**x
ham te de medio fluminū tuorū
Hoc dicit de dyabolo quē xp̄us
extraxit virtute sue passiois de
cordibus et fluiturum inconstāciū
et mortaliū hominū Job. xi. **N**un
quid extrahere poteris leuiathā
homo aut armilla perforab̄ ma
xillam eius? **D**amo enim dāta
tis quē glutire voluit in passioe
dyabolus dum manum extendit
in euz in quo nichil iuris habu
it extraxit de possessione eorū q̄s
ante habuit et armilla ornamen
ti dextere dei patris que ipse est
quoddam ornamētum est eius
passiois p̄forauit maxillaz dya
bolice potestatis et inde traxit ex
faucib̄ eius quos ante q̄eto iūe
possedit Job. xxvi. **O**bstetricate
manu eius **L**uce. xi. **D**um fortis
armatus edictus est coluber tor
tuosus custodit atrū suum in pa
ce sūt omnia que possidet **S**i autē
fortior illo supuenerit alligabit
fortem et intrabit domum fortis
et omnia vasa eius diripiet in qui
bus confidebat (Et ego si exalta
tus fuero a terra) **T**angit mod̄
per quē adimplebitur dicens.

Et ego si exaltatus fuero a terra in cruce ut modus mortis significat exaltationem redemptionis. **Joh. iij.** Sicut exaltauit moyses serpentes in deserto ita exaltabitur ut o[mn]is qui credit in ip[s]o non peribit sed habebit vitam eternam. **Ysaie. liij.** Seruus meus exaltabitur et eleuabitur et sublimis erit valde. Nunquam enim adeo sublimis apparuit virtus eius sic quam in cruce exaltatus fuit quam celum et terra et totus mundus clamauerunt virtutem eius eximia. **Ps.** Exaltare in virtute tua cantabimus et psallemus virtutes tuas. **Can. vij.** Dixi conscendam in palmam et apprehendam fructus eius (omnia traham ad me ipsum) per fidei deuotionem quam excitabo in cordibus gentiliu[m] per verbi predicacionem et per signorum virtutem. **Dic** autem omnia quia etiam gentiles qui ante non traherent ad se traxit. **Rom. iij. vn.** deus est qui iustificat circuncisionem ex fide et impudicum per fidei. **Can. i.** Trahe me post te currem in odore vnguentorum tuorum. **Ozee. xi.** In funiculis adam traham eos in vinculis caritatis. **Joh. vi.** Nemo potest venire ad me nisi pater meus traxerit illum (hoc autem dicebat) Interpretatur euangelista omnia que dicebat intentionem (signis que morte esset mortuus) quia morte exaltationis per cruce[m] ut morte significatur qualiter propter humilitatem crucis esset exaltatus ut exaltaret suos. **Phylip. ij.** propter quod et deus exaltauit il-

lum (Respondit ei turba) hic ponitur scriptura dubitacione disceptacio cum sua explanacione. Habet autem duas partes. scilicet de suborta dubitacione et eiusdem solucione. In suborta dubitacione dicitur duo legis in contrarium allegacionem et de qua intelligatur quod dixit in quisionem. **Dicit ego** (Nos audiui? ex lege et) lex est hoc non decalogus nec quicquam librum propheti vocatur sed totum vetus testamentum. In quo libri prophetarum continentur. **Ysaie. ix.** Super solium dauid et super regnum eius sedebit ut confirmet illud et corroborat in iudicio et iusticia amodo et usque in sempiternum. **Dan. vij.** Potestas eius potestas eterna que non auferet et regnum eius quod non corrumpet et hec dicta sunt de diuinitate christi que finem non habet. **Luce. i.** dabit illi dominus sedem dauid patris eius (Quomodo tu dicis) hoc est dicendo intelligis (oportet exaltari filium hominis) In quo nos non vna intelligimus naturam et ideo nescimus quomodo maneat ieternum et quomodo sit in cruce exaltatus moritur? **Exaltacio** in cruce facit victoriam super mundi principem sicut dicitur **Exodi. xvij.** Cum leuaret moyses manum suam vincebat israhel. Si nam paululum remisisset superabat amalech. **Ysaie. lxxv.** Expandi manus meas tota die ad populum incredulum. (Quis est iste filius hominis?) hoc est cuius nature est que et exaltari poterit moriens et manere ieternum.

Non em̄ fm̄ vnā naturā hęc ope-
tūt ei tamē hęc signatur̄ ē Heb̄.
vndecimo. vbi iacob adorābat su-
p̄ fastigiū virge ioseph signās
futurum eē aliquādo pendere deū
ab om̄ibus adorādum in virge fa-
stigio hęc est in crucis cacumine
Abbaē. iij. Cornua in manib⁹
eius ppallage hęc est man⁹ eius
in cornib⁹ crucis ibi abscondita
est fortitudo eius. ante faciē eius
ibit mors fugata passiōe crucis
(Dixit ergo eis ih̄s) Solucio ē
dubitacōis. dicit aut̄ tria. scz ad
modiciū lucis complēsiōne. ad
pfectum oprehensiōis inuitacō
nē et inuitacōis racōem. dicit ego
eis (adhuc modiciū) Criso. di-
cit hęc est ad modicum tps (lu-
mē) hęc ē ego qui sū lumē (in vo-
bis ē) qzpt⁹ qnqz dies discedaz
a vob⁹ Aug⁹. aut̄ exponit sic Ad
huc dū estis incipiētes modiciū
lumē hęc ē impfectū fidei lumē i
vobis ē. qz me nō putatis nisi in
vna natura subsistere cū ego sū
sistā in duab⁹ naturis et hęc est
modica fides Apoc. iij. Modicā
hēs virtutē Math. xiiij. Modice
fidei qre dubitasti. (ābulate) s̄
est pfiatē i virtute fidei et sc̄itatis
illūnacōe (duz lucē) me scz p̄n-
tē (habetis) vel i p̄senti vita dū
in fide p̄ficere potestis Prou. iij.
Sennita iusti q̄si lux splendēs et
crescēs vsqz ad pfectum diē. Di-
uerfimode ei i luce p̄fiat p. Coi.

xv. Alia claritas solis alia clari-
tas lune et alia claritas stellarū.
stella autē a stella differt in clari-
tate Cant. vi. p̄cessit q̄si aurora
cōsurgēs pulchra vt luna electa
vt sol tribil vt castrorū acies or-
diata (vt vos tēbre) infidelitatis
vel mortis p̄ cor obstiatū (nō cō-
p̄hendāt). Job. xix. Lucna ei⁹
splendebat sup̄ caput meū et ad
lumē ei⁹ ābulabā in tēbris Ihe-
xiiij. Date dño deo v̄ro gl̄az a n̄q̄
et tenebrescat et a n̄q̄ offendāt pe-
des v̄ri ad montes caliginosos.
ps. Timor et tremor venerūt sup̄
me et extēxerūt me tenebre. vel in
fidelitatis fm̄ Aug⁹. vel mortis
fm̄ Criso. Tren. iij. Me mina-
uit et adduxit in tenebras et non
i lucē (Et q̄ ambulat) ecce dānū
q̄ incurrit qui in luce nō p̄fiat.
quia: qui ambulat: vite huius
passibus (in tenebris) ignoran-
cie et cecitatis (nescit quo vadit)
quia nescit vbi cadit faciendo et
nō cognoscēdo Job. iij. Viro cui
ius abscondita est via et circūde-
dit eum deus tenebris Job. xi.
Qui ambulat in nocte offendit
quia lux nō est in eo et ideo (duz
lucem habetis) p̄sentē in cōce-
pta fide (credite) hęc est credēdo
p̄fiatē (in lucē) vt tendatis in
fidei p̄fectam illūnacōem Rō.
decio. tēco. Abiciam⁹ opera tene-
brarū et induamur arma lucis
sic vt i die honeste ambulemus

ij. petri p. Cui bñfacitis attēden-
 tes tanq̄ lucerne lucēti i caligio
 so loco donec dies illucescat a lu-
 cifer oriat̄ in cordib⁹ v̄ris (vt fi-
 lij lucis sitis) a prē luminū in for-
 mā lucis formati a gnati. Eph.
 q̄nto Eratis aliq̄n tenebre nunc
 autē lux in dño vt filij lucis am-
 bulate Ysa. lx. Surge illumina
re iherlm qz venit lumē tuū Ysa.
ij. Ambulem⁹ in lumine dei nr̄i.
 (Hec locut⁹ est ih̄us) hic typo
 facti oñdit eē qd̄ docuit. dicit er-
 go: lxx. ad illuminaçōez gençiu⁹
 locut⁹ est ih̄us: qui est lux vera il-
 luminās ōnem hominē veniētez
 in hūc mundū (a rabi⁹) receden-
 to a iudeis persecutorib⁹ suis (a
 abscondit se ab eis) faciē cognici-
 omis a⁹ eis sbduendo qd̄ execa-
 cōne eoz signabat a trāsitu fidi
 a iudeis ad gentes Deut. xxxij.
Abscondam faciē meā ab eis a cō-
siderabo nouissia eoz Rō. xi. Cea-
tas ex pte atigit in isrl̄ donec ple-
mitudo gençiu⁹ intrar⁹ a sic ōnis
isrl̄ salu⁹ fieret. ysa. lvij. Abscō-
di faciē meaz ab eis a indignat⁹
sum Joh. viij. Ih̄s autē abscon-
dit se a exiit de tēplo. (Cū autē
 tāta sig⁹) h̄ tāgit inexcusabilitatē
 nō credentiū qui se sacrificaciōni
 sanguin⁹ nō pparauerūt. diuidi-
 tur autē in duas ptes In quaz
 p̄ma oñdit infidelitatis eoz exce-
 racōez In secūda oñdit eorūdez
 in iudicio inexcusabilitatem ibi:

Ih̄s autē clamauit a dixit: Ad
 huc autē p̄ma diuidit̄ in tres p-
 tes. in quaz p̄ma dicit qd̄ cecitas
 infidelitatis eorū nō curabat per
 signorum que xp̄s fecit magni-
 tudiez. in secūda oñdit ad hoc p-
 phēcie congruitatem ibi: vt sermo
 psal̄ie adimpleret̄. in terciā p cul-
 pam ipsoz oñdit ad credēdum
 eoz impossibilitatez ibi: p̄ terea
 nō poterāt credere: In p̄ma par-
 te dicit sic: Cū xp̄s tāta signa: h̄
 est tam magna signa sic fuit fu-
 scitaciō lazari a alia q̄plura (se-
 cū 3) p̄p̄riavtute (coram eis) ita
 vt eēt innegabilia a incōtradia-
 bilia (nōn tñ credebant in eum)
 Et hoc p̄figuratū fuit Exo. d. iij.
 vbi dixit moyses ad eos missus
 nō credet michi neqz audiet vocē
 meā. h̄ dicent nō apparuit tibi do-
 min⁹? Actu. vij. dura ceruice a in-
domabili corde vos sp. ss. re. (vt
 fmo) hoc ē scdm vbi oñdit̄ ad
 hoc p̄phēcie cōgruitas. de⁹ em̄ qui
 simplicivisiōe a nō visiōis causa
 litate videt etiā mala q̄ futura
 sūt ista p̄pheta futura reuelauit.
 a sic ea sermo p̄pheticus enūcia-
 uit a hoc est qd̄ dicit: vt sermo:
 vt aliq̄n notat causā finalē sicut
 cum dico oro vt vitam eternam
 pmerear. aliquādo autē n̄ notat
 causā finalē. h̄ tñ terminuz ad
 quē op⁹ absqz intēcōe operātis
 terminatur sic cum dicitur Iste
vadit in aquā vt submergatur

vel iste dimittat stabulū apertū
vt equū p̄dat. quia sepe p̄dico
equi seq̄tur ad ap̄cōem stabuli
Et s̄mersio ad introitū i aquā
cū tamē nec intrat in aquā vt s̄
mergat. nec stabulū aptū dimit
titur p̄pter hoc vt equus p̄dat.
Ita etiā hic vt nō notat causam
sed terminū qz nō p̄pter hoc tūe
lacōem accepit ysaias vt nō cre
derent. nec isti p̄pter hoc n̄ credide
runt vt ysaias v̄x̄ diceret. s̄ qz
isti hoc nō crediderunt: deus p̄ui
dit simplici v̄sione q̄ ysaie verita
tem reuelauit q̄ isti non credide
runt q̄ v̄num sine om̄i causalitate
secutum est ad aliud. Et hoc est
q̄d dixit **Prepositū** in talib? q̄
vt est terminale nō causale v̄l cō
secutiui. sic ergo dicit vt sermo
qz hoc secutū est sermonē ysaie q̄
sermōis veritas apparuit in isto
cū tamē sermo veritatem nō tra
bat ab isto. s̄ ab inspiraōe diui
na qua hoc p̄uidit. s̄ qz sermo
dependebat ad futurū ido cū fecim̄
ē i opere veritas s̄mōis om̄sa fuit
q̄ hoc ē: vt sermo (ȳsaie adimple
retur) sc̄dm q̄ a futuro depende
bat s̄m̄ enunciaōem factā (quē
dixit) ȳsaie. liij. (d̄ne quis credi
dit auditui nostro) hoc est q̄ q̄d
a te audiui? - vel ex p̄te tua au
ditum populo nunciā? - hoc ei
filius tu? dixit sermonib? nr̄is p̄
batum **Ab die p̄.** Auditūz audi
uim? a domino q̄ legatus ad gē

tes missus ē **Iherē. vij.** Nisi ad
eos om̄es seruos meos p̄phetas
p̄ diez confurgēs diluculo q̄ mit
tens q̄ nō audierūt me neqz incli
nauerunt aures suam (q̄ brachi
um domini) hoc est x̄ps brachiū
fortitudinis dei in p̄digijs q̄ sig
nis ostensuz (cū) hoc est q̄ pau
cis (reuelatuz est) ex iudeis **Eze
ij.** Dom? isrl̄ nolunt audire te.
qz nolūt audire me. **Dis** q̄ppe do
m? isrl̄ attrita fronte est q̄ duro
corde **De brachio** dic̄ i p̄s. Sal
uauit sibi dextera ei? q̄ brachiūz
sanctū eius **Dextra** d̄m̄ fecit v̄tu
tē dex. do. ex. me. (p̄terea nō po
terant credere) **hic** incipit secun
dū q̄ dicit tria **In** q̄z p̄mo tāgit
impotēciā eoz ad credēdū **In** se
cū x̄o autontatē laudat quā idu
at ad s̄ p̄bādū. sc̄dm a ḡn̄alitate
nō credēciū quosdā exapit q̄ i oc
culto crediderunt in x̄pm. **Dic** er
go: p̄p̄tea nō poterāt credē i x̄p̄z.
Et obicit qz si nō poterāt crede
re nō est eis imputandum q̄ hoc
nō est v̄x̄. **Ad** hoc dicēdū q̄ est
nō posse ex naturali impotēciā vel
excecacōis violēcia q̄ hoc n̄ pos
se excusat a toto q̄ hanc impotēci
am isti nō habuerūt. **Est** alia ipo
tēcia que est ex contrarij habitus
dispositiōe. sicut ille qui contrarijs
p̄ncipijs alicui? sciēcie imbut?
est nō p̄t credere veritatē scie illi
us **Et** hoc impotēcia est magis
q̄ simplex ignorācia vitupabil

Et imputat dupliciter scz qz nō potest qz non credit qz hāc isti habuerūt. qz ita erant imbuti, errorib? carnalis sensus in lege et tradicionū suarū qz p̄cipia veritatis erāt eis incredibilia qz iō veritate recipere nō potuerūt (qz itez psaias dixerat) - nec ipotēcia credendiveritatē causabat didi psaiie. nec ecōverso sicut supra didū est vnū in ope secutū est ad aliud (Excecauit oculos cordis eorū) hoc est excecarī pmisit. de? ei nō excecat eiēdo aliqd ab oculis h lumen nō immittēdo vel qn nō est q̄ velit recipere vel qn est q̄ obicē ponit lumini Job. xxiiij. Ipsi vero fuerunt rebelles lumina nescierunt semitas eius (qz induravit cor eorū) eo qz obicē ponētib? auditū suum nō immisit Sap. ij. Excecauit illos malicia eorū Jeremie. vij. Hoc est gēs q̄ nō audit vocē dñi nec recepit disciplinam: qz induravit cor eorū: Eccā. iij. Cor duiz male habebit in nouissimo. Exo. vij. Ego indurabo cor eius qz cor seruorū eius vt nō dimittat populū Rō. ix. cui vult miseret qz quē vult indurat. nullū autē indurare vult n̄ qz obicēz ponit erroris vel male volūtatis qz hoc est (ne videant oculis) cordis veritatem quos clausit error male dispositiois Prou. xxx. Oculum q̄ subsānat p̄ez qz q̄ despiciat partū matris sue effodiant illuz

corui: de torētib? qz comedant filium filij aq̄le. Sic iudei subsāna uerunt p̄em deū qz despexerūt filios mris eccāe fideles Et iōo niguidemōes corui suffoderūt eis oculos cordis qz filij aquile scz romāni quorū signū est aq̄la comederunt eos (qz intelligāt corde) qz corde debuerūt videre p̄cipia qz ex illis intelligere dictorū xp̄i veritatē. Quis em̄ veritas enūciata suis agnoscat p̄ncipis sicut dixim? Rō. p̄. Obscuratū est in sapies cor eorū dicētes se em̄ cē sapientes stulti facti sunt Eccā. xxv. Obcecauit vultū suūz tāqz vrsus qz quasi saccū ondit in medio p̄rimoz Eph. iij. tenebris obscuratū habētes intellectu alienati sunt a via dei p̄ ignorāciam que est in illis p̄pter cecitatem cordis eorū (vt dicitur) opuncti corde de errore suo Ihere. v. Reuerūt accipe disciplinā indurauerunt facies suas supra petā qz noluerūt reuerti Ihere. viij. Nunqd̄ q̄ cadit non refurgit? aut q̄ auersus ē nō reuertet? quare ergo auersus est popul? me? auersioe cōtēciōsa? cōprehēderūt mendatū qz noluerūt reuerti (qz sanē eos) In intellectu qz affectu p̄ veritatē qz v̄tutē Ihere. x. Ve michi sup̄ striōe mea pessima plaga mea ego autē dixi infirmitas mea hoc est qz portabo eam Ihe. xxx. Insanabilis ē fractura mea pessima plaga

mea (Hec dixit ysaias) Comen-
dacio ē inducte de ysaiia autori-
tatis. Nō em̄ quocūq; tpe dixit v̄
ba istius autoritatis. s̄. Ysa. vi.
qñ vidit dñm sedentē sup soliuꝝ
excelsū et eleuatū in quo notat ex-
cecacōis isti iudiciū. Dicit at̄ ibi
de in eadē visione q̄ tēplum est i
pletū fumo et omnia sunt supliū
naria tēpli a voce clamātis in q̄
significat templi et sacerdotij et
sacrificiorū iudeorū abiectō. Que-
rit autē hic p̄pheta dicens. vsq; q̄
dñe? et rñdet dñs. quousq; relin-
quat terra absq; habitatoꝝ et do-
mū sine hōie in quo p̄ p̄cō qd̄ cō-
miserūt cōtra dñm notat romiāo-
rū captiuitas. In eadē etiā visiōe
clamāt seraphim stācia sup soli-
um. S̄cūs. scūs. scāt? dñs de?
sabaoth plena est oīs terra gla-
tua. In q̄ notat de vniuersa terra
gēciū vocacio ad fidē dñi. Et hāc
reuelacōez recepit ysaias auz visi-
ōne glorie dñi et ideo magis ē au-
tentica q̄ alia et hoc est qd̄ dixit
hoc dixit ysaias (quādo vidit gl̄i-
am eius) hoc est appāretē dñz
in gloria iudicij omnia ista decer-
nētē. (Et qñ locutus est de eo)
ysaias vel dominū? hoc est quādo
locutus est ad hram de hoc facto
excecacōis et obstinacōis iudeo-
rum. (Verūptamē ex p̄ncipibz
multi crediderūt in eū) sicut p̄p̄-
codem? gamaliel. Joseph ab ar-
mathia et alij q̄plures. sicut d̄r

Joh. iij. et Joh. vij. et Math. xx
vij. de ioseph ab armathia. (s̄
p̄pter phariseos nō cōfitebant)
hic exprimit phariseos et nō ponti-
fices. qz pharisei p̄pter zelū sue re-
ligiōis x̄po magis fuerūt infesti
nō cōfitebant (ut de synagoga)
tāq̄ excoicati (nō eicerētur). Jo-
ix. Jam em̄ cōspirauerāt iudei vt
si quis cōfiteret eū eē x̄pm ext̄i sy-
nagogā fieret. hoc tamē fuit t̄io-
ris humani qui abiectō fuerat
Mar. viij. Qui me cōfessus fue-
rit et verba mea i generacōe ista
adultera et peccatrice et filius hōi-
nis cōfitebitur eū cū venerit i gla-
pris sui corā āgelis suis. Lu. xij.
Oīs qui cūq; me cōfessus fuerit co-
ram hōibus cōfitebor et ego eū co-
prē meo cō. q̄ autē me negauerit
co. hō. cō. Omōi autē imp̄fectō
nis subinfert causā dicens. (Dile-
xerūt em̄ gl̄am hōim) in dignita-
tibz et honoribus et laudibz hūa-
nis. Joh. v. Quō potestis credē
qui gloriam ab inuicē accipitis
et gloriam que a solo deo est nō
vultis? Gal. p̄mo. Si adhuc hō-
minibus placere x̄pi seru? nō
eēm. p̄s. Confusi sunt qm̄ deus
spreuit illos (magis q̄ gloriā
dei) soli em̄ deo debet gloria. p̄-
thimo. p̄. Soli em̄ deo honor et
gloria. ysa. xlij. Gloriā meā altei
nō dabo. Item dixit paul? Galā-
thas. v. Michi absit gloriari n̄
in cruce domini nostri ih̄u cristi-

Ihs autē clamauit et dixit **H**ic
 ondit nō credentium xp̄o inexc
 sabilitatē et ista ps habz duas p
 tes. in quaz p̄ma autoritatē sui
 cōsumat et cōformat sermōis. in
 secūda autē ondit q̄ ille sermo i
 euitabiliter cūct nō credētes de
 iudicio cōdemnācōis ibi: **E**t si q̄s
 audient uerba mea et nō custodi
 ent ea etc. **A**dhuc autē in p̄ma
 haz dicit tria in quorū fidei i ip
 sum cōfirmat autoritas. in secū
 do fidei certitudo. in tercio autem
 fidei ueritas. dicit ergo: **I**hs autē
 clamauit et dixit: intēcōnē deuo
 cōnis notat uis clamoris. p̄s. la
 boram clamās rauce sūt facte fau
 ces mee (**q̄ credit in me**) tendēs
 p̄ fidem in me (nō credit in me)
 priuatū et a p̄re sepātū. qz pater
 in me manēs facit opa ex quibz
 credit. (**h̄ in eum q̄ me misit**) scz
 p̄rem qz ab illo habeo uirtutem et
 substāciam operū p̄pter que cre
 dit et sic sua p̄ma est autoritas
 p̄pter quā credit **Joh̄. xiiij.** Cre
 ditis in deum et in me credite. sic
 em̄ filius fidel̄ reduc̄t fideles ad
 p̄rem et qz vn̄ est in alio pater i
 filio sicut lux in splendorē. iō dicitur
Joh̄. iij. Qui incredul̄ est fi
 lio nō uidebit uitam. h̄ ira dei ma
 nz sup̄ eū. **E**t hoc ideo ē qz ille etiā
 incredul̄ est patri qui in uirtute
 sapiēcie filij demonstrat (**Et q̄ vi
 det me uidet eum q̄ misit me**) vi
 sio autē hec racōis est reflexe ad

uisum corporeū quo miracula et
 opa eius uidebant. qz opibz vi
 sis cognoscebat uirtus a q̄ opa
 p̄cesserunt. uirtute autē cogita
 cognoscebat deitas cui erat uir
 tus sic p̄ digiti demonstracōez. **E**t
 hoc est qd̄ dicit **Joh̄. xiiij.** Qui
 uidet me uidet et p̄rem meum nō
 credis qz ego in p̄re et pater in me
 est. **D**emonstracō em̄ p̄ris ē filiū.
 et ideo **Lu. xi.** dicitur digitus dei. si
 in digito dei demonia eiō p̄. p̄.
 in uos regnum dei. hoc est i demō
 stracōe deitatis p̄ris. **S**ed forte
 iudei dicunt qz demonstratā tātā
 deitatis lucem uidē nō poterāt. h̄
 ad h̄ r̄ndet b̄t̄is **Aug.** Si q̄s
 alij digito solē demonstrauerit et
 ille solem nō uiderit culpet pot̄
 oculi sui lippiditatem q̄ digiti de
 monstracōez. (**Ego lux in mundū
 ueni**) **O**stēdit hic dictoz suoz
 et fidei ueritatē et qz luminosa sunt
 dicta miraculis tanq̄ luce plene
 manifestacōis demonstrata et ideo
 dicit: ego sū lux: illuminā ad fidi
 ueritatē onem hominē ueniētem
 in hūc mūdū: in mūdum ueni: ē
 autē lux manifestatiua ueritatis
 dissolutiua algoris. causatiua ui
 te spūalis. adductiua reflexio
 nis. **D**e p̄mo loz d̄z **Jo. p̄.** **I**llu
 minat onem hominē. ueni in hunc
 mundū. **D**e secūdo **Job. xxxviiij.**
Indica michi p̄ quā uia spargit
 lux diuidit estus super terrā. **D**e
 tercio **Epl̄. v.** **E**xurge a mortuis

et illuminabit te xps. hoc est ad vi-
tam lumē prebet vite qd̄ vivifica-
bit ad vitā eternā et hoc qd̄ dicit
gl̄s. de alio nō dicit lux venit in
mūdum nisi de eo q̄ illuminat om-
nem hominē venientē in hūc mū-
dum (ut om̄is qui credit in me)
lucē que venit in mūdū (in tene-
bris) dubietatis et ignorācie et in-
fidelitatis (nō maneat) **Jo. viij.**
Ego sum lux mūdi qui sequitur
me n. am. in te. Itē primo lux in
tenebris lucet et tenebre eam nō
cōprehenderūt (Et si quis audie-
rit verba mea) Sic tāgit quali-
ter offendēs ipsum. qui tante est
autoritatis et veritatis in iudicō
est inexcusabilis et habet duas
ptes. In p̄ma ostēdit q̄ ipse ta-
lem in iudicō nō iudicabit. sed
ne putet̄ p̄transire iudiciū osten-
dit q̄s iudicabit euz ibi: Qui sp-
mit me. In p̄mo duo dicit sc̄z q̄
nō iudicat et p̄pter qd̄ nō iudicat
eum. Dicit ego: Et si q̄s audieit
verba mea: p̄bata p̄ scripturas
et miracula (et nō custodierit ea)
per fidei deuocōem et testimoniu
operū **Jaco. p̄. Estote factores ver-**
bi et nō auditores tm̄ et̄. p̄s. In-
tellec̄? bonus om̄ibus facientib?
eum (ego nō iudico eum) iudicō
cōdemnacōis nūc. **Joh. iij. Nō**
misit deus filiū in mūdūz ut iudi-
cet mūdum. s̄ ut s. m. p̄ ip̄m. In
futuro autē iudicabit eū. qz de il-
lo iudicō d̄r **Joh. v. Pater nō iu-**

dicat quec̄p̄ s̄ om̄e iū. et̄. Et hoc ē
qd̄ sequitur (n̄ em̄vem) in hoc ad-
uētū (ut iudicē mūdum s̄ vt) in
isto aduētū p̄ grām redempcōis
(saluificē mūdū) iō d̄r. i. **Coz.**
iiij. Nolite autē temp̄ iudicare q̄
usqz veniat d̄ns et illuminabit ab-
scōdita tenebr̄z et ma. cō. coz. p̄.
Thimo. ij. Qui vult om̄es hoies
saluos fieri et ad agnicōnem sui
nois venire (Qui spernit me) in
me vel in meis **Heb. x. Irritā q̄s**
fa. le. m. absqz vlla miseracōe du-
obus aut trib? testib? moritur.
Quātomagis putas eū deteriora
supplicia demeri q̄ filiū dei d̄ulca-
uerit et sanguinē testamēti pollu-
tum dixerit et spiritui gracie cōtu-
melia fecerit p̄ni **Re. ij. Qui con-**
temnūt me erūt ignobiles (Et
non accipit verba mea) oñdit in
q̄ spernit qz verba sua nō accipi-
unt **Actu. vij. Cōtinuerūt aures**
suas **Jere. vij. Noluerūt audire**
****Heb. xij. Excusauerūt se ne eis****
fieret v̄bū Quidā ergo cōtinent
aures p̄ nō audiēdi voluntatē sic
p̄bāt tres induce autoritates.
Quidā autē h̄nt ad sermonē di-
splicēciā p̄pterea qz v̄cio otario
h̄nt ifectaz aialitatē **Eccā. xxi. Au-**
dūit luxuriosus et displicebit ei et
proiciet post tergū suū. Quidā
autē nō curant quia reputāt sim-
plex. iij. **Re. xiiij. Me picasti p̄t?**
tergū tuū. Quidā autē stemnūt
p̄t supbiā et fastū scli. i. **Re. xv.**

Proiecasti sermōem domini p̄d
 et te de? ne sis rex in isrl̄. hic er
 go talis habz qui iudicz eum nō
 q̄dem vt iudex sententiā dictādo.
 s̄ sicut aduersari? accusacōez cō
 tra eum p̄ponendo et p̄bando (ser
 mo em̄ quē locutus sū) In q̄ oī
 bus doctrinā fidei et vite ostendi
 (ille iudicabit eū) nō nūc in pri
 mo aduentu s̄ (in nouissio die)
 vel vite sue q̄n iudiciū fiet de ani
 ma vel in nouissimo die mundi
 q̄n iudiciū fiet de mūdo. Daniel
 vii. libri apti sunt. Apoc̄. xx. Ju
 dicati sunt mortui pusilli et mag
 ni ex hijs que scripta erāt i libro
 Zach̄. v. Ecce volumē volans et
 om̄s sur sic ibi scriptuz est iudi
 cabit. Vni? autē ondit causam
 eū dicit. (qz ego ex meipso) p̄ua
 tus a p̄re (n̄ locutus sū) Jo. vii.
 Mea doctrina nō est mea s̄ eius
 q̄ misit me p̄ris. ideo Math̄. x. et
 de alijs q̄ suam p̄ponūt doctrinā
 dic̄. Nō vos estis q̄ loq̄mini sed
 sp̄s p̄ris v̄stri qui loq̄tur in vo
 bis (s̄ qui misit me p̄r) Joh̄. xii
 ij. pater in me manēs ipse facit
 opa Lu. xii. et Marc̄. xii. Sp̄s
 sanct? est qui loquitur in vobis
 (Ipse michi mādātū dedit qd
 dicam et qd loquar.) quid dicaz
 in meipso i corde sermōez formā
 do et quid loquar ad alios s̄mo
 nē p̄ponēdo. p̄s. Audiā qd loq̄t
 in me dñs deus (Et scio) p̄ natus
 a p̄re scientiam qz ego ipse sū gē

mitus a sapiēcia ingemita. vñ per
 indiuisā ab eo sciēciā (scio quia
 mandatū eius) qd̄ michi veniē
 ti in mūdū inuēxit (est vita eter
 na) hoc est causa vite eterne i re
 demptis Eze. xx. dedi eis manda
 ta mea q̄ faciens homo viuet i eis
 vñ Ezech̄. xviii. de seruāte man
 data dicit. vita viuet et nō mori
 etur. Math̄. xix. Si vis ad vitā
 ingredi serua mādātā. p̄s. Quis
 est homo qui vult vitam: dili
 git dies videre tonos. (Que er
 go ego loquor) Conclusio ē ex o
 mbus p̄dictis: q̄ ergo loquor: do
 cēs in mūdo (sic dixit michi p̄r)
 q̄ sū verbū eius (sic loquor) De
 breoz p̄. Nouissie dieb? hijs lo
 cutus ē nobis i filio. Ca. xii.

Hste die festum pasche
 sciens ihesus) Hic inci
 pit ps de p̄paracōne ad
 s̄ctificacōne passionis et sāguis
 diu ex instructōe sacramētōrū et
 qz sac̄mēta hęc omittūtur disci
 pulis ideo hic instruit discipulos
 ad h̄mōi p̄paracōne Cū in prece
 denti capitulo instruxerit cōiter
 et discipulos et alios tā gentiles
 q̄ iudeos. Diuidit autē istud ca
 pitulū penes ea que facta sūt i cē
 na q̄n xp̄s dedit corp? suum. Et
 hęc sūt duo memorāda facta scz
 humilitatis in locōe pedum et ca
 ritatis in exhibicōe corp̄is sui et
 sanguinis. p̄mo ergo agit de in
 structione humilitatis. secundo de